

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

GRUNDLAGD AF FRITHIOF HELLBERG

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

HUFVUDREDAKTÖR OCH ANSV. UTGIFVARE: JOHAN NORDLING.

FRÖKEN GERTRUD ADELBOG I SITT ARBETS-
RUM Å FREDRIKA-BREMER-FÖRBUNDETS
BYRÅ. FOTO FÖR IDUN AF A. BLOMBERG.

Kvinnliga Akademien och Iduns kvinnostipendium.

PLATSEN på vår första sida tillhör i dag själf-
fallet fröken Gertrud Adelborg jämte den
Kvinnliga Akademi, som tilldelat henne årets
Idunsstipendium "för belönande eller främjande
af någon förtjänsfull kvinnlig gärning".

DÅ IDUN i sitt föregående nummer med-
delade, att Kvinnliga Akademien, som
förvaltar dess stipendium, i år öfverlämnat
detsamma åt föreståndarinnan för Fredrika-
Bremerförbundets byrå fröken Gertrud Adel-
borg, uttalades samtidigt den öfvertygelsen,
att valet skulle hälsas med tillfredsställelse
i allt vårt land. Att så också har varit
fallet, är ett bevis bland andra, i hvilken
grad fröken Adelborgs verksamhet i den
svenska kvinnosakens tjänst tillvunnit henne

sympati och tacksamhet. Akademien har i korthet angifvit denna verksamhets innebörd, då den säger sig tillerkännahenne priset "med tack för de betydande insatser hon gjort för att bereda stora grupper af kvinnor en mera tryggad ekonomisk ställning samt alldeles särskildt för åstadkommandet af husmoderskolan för landsbygdens kvinnor".

Detta tack från representanter för det svenska kvinnoarbetet får karaktären af en slutlig värdesättning af ett långt arbetsskede i fröken Adelborgs lif, då man erinrar sig, att hon nu, efter att i mer än två decennier ha arbetat i Fredrika Bremer-förbundet, ämnar dra sig tillbaka från sin krävande post för att bosätta sig tillsammans med sin syster, fröken Ottilia Adelborg, i Gagnef, där de celebra systrarna nu åt sig låta uppföra ett eget litet hem. Vi ha med afsikt använt uttrycket "ett arbetsskede", ty fröken Adelborg kommer allt fortfarande att verka för den saks framgång, som hon ägnat sina bästa krafter, nämligen att bringa det praktiska arbetet till heders, så att kvinnor alltmera må skaffa sig fack-kunskaper i praktiska yrken och därigenom äfven inom dessa intaga en aktyningsbjudande plats i den kamp för tillvaron, som nu framkallar en så kraftig konkurrens.

Vi beledsaga porträttet af fröken Adelborg i sitt ämbetsrum med en grupp bild från Kvinnliga Akademiens sammanträde å Konstnärshuset, hvarvid årets stipendiat valdes. Den representativa nämnd, som genom detta sitt lyckliga val änyo så eklatant manifesterat sin lämplighet att bedöma och belöna kvinnlig förtjänst, var i år tyvärr icke fulltalig, då två af dess illustra medlemmar, fröken Selma Lagerlöf och fru Carolina Östberg, af sjukdom förhindrats att närvara vid sammanträdet. Fröken Lagerlöf har emellertid lofvat att söka komma tillstädes, när Akademien i vår sammanträder för att besluta om sin framtida organisation och verksamhet.

KVINNLIGA AKADEMIENS SAMMANTRÄDE Å KONSTNÄRSHUSET DEN 28 JAN. 1907. FRÅN VÄNSTER
TILL HÖGER: FRKN ALICE NORDIN, FRKN GERDA LUNDEQUIST, PROFESSORSKAN AGDA MONTELIUS,
FRKN LILLI ZICKERMAN, D:R KAROLINA WIDERSTRÖM, FRKN SOFIE GUMÆLIUS, FRKN ANNA SAND-
STRÖM. I HÖRNEN: T. V. FRU CAROLINA ÖSTBERG, T. H. FRKN SELMA LAGERLÖF.

Den 25 sistl. Januari hade jämnt 20 år flutit, sedan den första svenska arbetsstugan öppnades i Adolf Fredriks församling i Stockholm. Under denna jämförelsevis korta tidrymd har verksamheten tillvunnit sig en allt större och större uppmärksamhet och detta icke endast i vårt eget land, utan äfven från ett flertal främmande länder. Arbetsstugor finnas nu spridda öfver hela Sverige, de ha blifvit ljusbringare högt uppe i Lapplands obygd, "stugor" enligt svenskt mönster ha upprättats i de stora kulturländerna och den svenska arbetsstugeidén har tagit gestalt äfven utom Europas gränser. I Polen har man t. o. m. upprättat ett

seminarium för utbildande af arbetsstugelärarinnor, och många äro de främlingar, som kommit långväga ifrån för att där studera arbetsstugeidén och sedan göra den fruktbringande i sina respektive fosterland. Antalet arbetsstugor i Sverige uppgår f. n. till 70, däraf 16 med öfver 2,200 barn i Stockholm. Dessutom äro nya stugor under bildande i flere af landsortens städer, alla upprättade i ett gemensamt syfte och i det stora hela efter samma plan. Bilden om det ringa frökornet, som växer upp och utbreder sig till ett härligt skuggande träd, erbjuder sig också själfmant inför denna vackra utveckling, som i sanning måste glädja hvarje fosterlandsvän.

1. HVAD SOM KAN ÅSTADKOMMAS PÅ EN ARBETSSTUGA. EN BILD FRÅN ADOLF FREDRIKS ARBETSSTUGAS VÅRFÖRSÄLJNING 1903. 2. SEMINARIET FÖR UTBILDANDET AF ARBETSSTUGELÄRARINNOR EFTER SVENSKT MÖNSTER I WARSCHAU. 3. EN GRUPP AF 9-12-ÅRIGA STOCKHOLMS-POJKAR MED DERAS LÄRARINNA, IFÖRDA DE KLÄDER DE SJÄLFVA FÖRFÄRDIGAT Å ARBETSSTUGAN.

HUR SENAPSKORNET VÄXER.

En liten återblick vid Arbetsstugornas 20-årsjubileum.

DET BEKRÄFTAS om och om igen i dagliga lifvet, att framgången af ett eller annat företag i första hand beror af de personer, som uppbära detsamma. Den framgång, som arbetsstugorna haft att glädja sig åt, får då i främsta rummet tillskrivas professorskan fru Anna Hierta-Relzius, som alltifrån den första stugans startande varit den ledande kraften i det hela. Hon har från början ledt verksamheten in i rätt riktning, så att den lugnt och målmedvetet kunnat fylla sitt vackra värf, skyddad för de misstag, som annars så lätt vidlåda nya företag. Hon har ställt tid, krafter och penningemedel till arbetsstugornas förfogande, hon har alltid varit redo att, där så fordrats, bistå med råd och dåd, och hennes varma intresse räcker alltjämt till för alla Sveriges stugor.

Arbetsstugornas uppkomst föranleddes närmast af de stora förändringar i hem- och samhällslifvet, som industrialismen haft i följe. Inom den stora obemedlade samhällsklassen hade föräldrarnas verksamhet alltmera förlagts från hemmet till fabriken och de större verkstäderna, och i många hem blefvo barnen därigenom beröfvade föräldrarnas vård och tillsyn. Under fritiderna från skolan drefvo de sysslolösa omkring på gatorna, där frestelser lurade af mångahanda slag, och där de lätt hotade att i större eller mindre mån förvildas eller förfalla.

Arbetsstugornas mål var att på det verk sammaste sättet råda bot mot detta onda, nämligen genom att söka förekomma detsamma. Under de tider af dagen, då skolan var stängd och då barnen merendels "slogo dank" på gatorna, öppnade stugan sina portar och bjöd sina små skyddslingar en kärleksfull tillsyn, ljus och värme, nyttigt, roande arbete och som lön för arbetet en enkel, men närande måltid, förmåner, som barnen snart lönade med att i gengäld skänka arbetsstugorna sin varmaste hängifvenhet.

I stugan, där känna de sig hemma, där veta de att "fröknarna" gärna lyssna till deras små sorger och glädjemen, och under själfva den ljusa, vackra sommaren kan man få höra små gossar och flickor längta till hösten, "därför att då börjar stugan".

När föreståndarinnan någon gång förklarar, att nu få barnen skurlof, så mötes inte den underrättelsen, som man kanske skulle kunna

tro, med någon glädje. Man ser tvärtom, hur de små ansiktena mulna vid en så dyster underrättelse som den att de "måste ha lof".

En fattig mor, som haft flere barn i stugan, berättade en gång, att när hennes äldste gosse, som alltid varit sjuklig af sig, låg på dödsbädden, "så tänkte och talade han om stugan mest hela tiden."

— Och jag välsignar stugan om och om igen, tillade den stackars modern. — Den var min gosses enda glädje här i världen.

Det är kanske den goda maten, som gör att barnen så gärna gå i stugan? invänder måhända någon.

Den frågan riktades en gång utaf en af församlingens präster till barnen själfva vid ett besök i arbetsstugan.

Den lille 8-åriga Karl Henrik reste sig då hastigt upp och svarade:

— Nej, jag går allt här för att lära mig arbeta, jag!

Den gången talade nog Karl Henrik både å sina egna och å de andras vägnar — den öfvertygelsen får man, då man själf besöker arbetsstugorna och ser, med hvilken ifver barnen hänge sig åt sin sysselsättning.

Här ha de samlats gossar och flickor i åldern mellan 7—14 år. Man märker snart att den lilla 7-årstösen lika väl som den store "grabben" på 14 föresatt sig att göra sitt bästa och bli "riktigt skicklig", och under vänliga lärarinnors och lärares ledning bli de goda föresatserna omsatta i handling. Basten viras

till varma tofflor, pilen flätas till starka korgar, trasiga skor bli hela och lappade, kläder sömmas, väfstolen dunkar, hyfvel och såg förrätta sitt verk, och i smedjan faller släggan med taktfasta, sjungande slag mot det glödande järnet. Öfver våra arbetsstugor hvilar flitens och arbetsglädjens anda, och de resultat, som uppnås, äro värda all beundran. Handafärdigheten uppöfvas i förvånande grad, små gossar på 9 år ha förfärdigat verkligt välgjorda kostymer, 7- och 8-åringar ha med beundransvärd snabbhet lärt tillverka ganska invecklade föremål, som äldre personer ofta ha vida svårare att lära sig.

Det praktiska arbetet har också ett märkbart inflytande på karaktärs- och förståndsutvecklingen. Många lärarinnor ha intygat att barn, som haft svårt att fatta, efter någon tids sysslande med praktiskt arbete lättare kunnat följa med den intellektuella undervisningen i skolan.

De iakttagelser, som gjorts i arbetsstugorna, ha bekräftats af framstående pedagoger, som företagit undersökningar på detta område och som kommit till det resultat, att handafärdigheten och iakttagelseförmågan med lätthet kunna utvecklas hos hvarje barn mellan 6—14 år, under det detta efter 14 år däremot möter vida större svårigheter.

En hvar torde inse af huru stor betydelse dessa båda egenskaper, handafärdighet och iakttagelseförmåga, parade med aktning för och kärlek till arbetet, äro just för barnen ur den stora obemedlade klassen. Betydelsen häraf har på ett vackert sätt tolkats vid invigningen utaf en af landsortens arbetsstugor. "Att lära unga händer utöfva nyttigt verksamhet, att lära unga sinnen älska händernas verk" — så yttrade vid detta tillfälle länets höfding, greve Hugo Hamilton, "det är hvad arbetsstugan vill. Arbetsglädje och arbetsduglighet äro de båda gåfvor den vill skänka de små, och den barnahand, som förstår att fatta och fasthålla de båda gåfvorna, har också omedvetet fått en tredje gåfva, som med Guds hjälp skall växa med den lilla handen och bringa fröjd och trefnad i lifvet — nämligen den sanna lefnadsglädjen."

HILDING GAFLE.

Verkligt nöje

bereder det
att taga på sig

Tillskärning och sammansättningen af de olika delarna är utförd så omsorgsfullt, att belåtenhet är gifven, om rätta storleken väljes. Försäljes i finare skaffärer öfverallt.

Prenumerera oför-
t öfvadt på

BARNGARDEROBEN

alla mödrars ovärderliga
skatt och hjälpreda.

KVINNAN, behagets och mildhetens representant, tappar äfven hon någon gång humöret, och i nio fall af tio är det naturligtvis mannens skuld. Hans är felet, att hennes änglaljufva väsen blir hvasst som nordan i februari, att hennes sammetsfingrar, danade att smekas, klamra sig om pennskaftet och med det som armborst slunga harmens pilar mot den pliktförgätnen.

Det är emellertid en lisa för kvinnan att få sjunga ut, för oss ett nöje att kunna öppna våra spalter till estrad för dylik romanssång. Om mannen i det här fallet icke blir henne svaret skyldig — så mycket bättre för båda parterna. Det bevisar endast, att det finns sprickor litet hvarstüdes i den äktenkapliga byggnaden, som påkalla reparation.

Vi äro alltså beredda att låta de olika meningarna i denna hemmens lifsfråga bryta sig mot hvarandra inom våra spaltgränser. Skulle vi uttala ett önskemål rörande själva stridens art, bedja vi få framhålla, att vi helst önska korta repliker och elegant gifna stötar med blänkande klinga.

I.

DET SKRIFVES otaliga böcker och ges ut tidningar i syfte att uppfostra oss kvinnor till dugliga husmödrar och i synnerhet till våra mäns angenäma, glada, tålmodiga och arbetsamma hustrur. Alla våra tankar och handlingar utmynna däri, att våra män måtte vara nöjda, att de må finna hemmet prydligt och varmt, maten utan brister och efter deras smak, barnungarne tysta och ordentliga under pappas höga hemvaro och vi själva, trots kanske åtta — tio timmars oupphörligt arbete och bestyr med detta invecklade maskineri, som erfordras för att tillfredsställa nutidsmänniskornas mångahanda "behof", leende och utan skymt af trötthet, fast vi kunna känna benen digna under oss.

Gubevars, hur skulle det se ut, om våra män funne oss trötta vid sin hemkomst, då framförallt de ha rättighet att vara det!

Han behöfver våra vänliga smekningar, våra ömma beklaganden öfver hans tunga arbete, vår glädje öfver att han finnes till, att han verkligen kommer hyggligt hem och inte lefver utelift, inte i sprit och cigarrer lägger ned de slantar, som möjligen finnas kvar, då mat, hyra och mannens garderob, såsom varande de nödvändigaste utgifterna, betalats; dessa slantar, hvilka de flesta män låta oss tydligt förstå äro deras, och af hvilka de någon gång i nåd förse oss och barnen med litet klädpengar.

Han vill se oss tacksamma, glada och framförallt inte trötta. Om vi, då vi trötta gå till hvila, dock hållas vakna mesta delen af natten af någon liten parfvel — så hör ju detta endast till våra plikter. På morgonen måste man dock upp för att ordna om sitt hus, så att frukosten är på bordet, m. m., då mannen, utvilad och däst, eller kanske ettrig och sur öfver att lillen skrikit någon stund på natten, eller måhända petig och förargad öfver att en prydnadssak vid damningen inte kommit på sin precisa plats, behagar visa sig för att äta, ögna igenom tidningarna, tända en cigarr och makligt och själfbelåtet bege sig till sitt kontor eller byrå, för att, sittande på en stol, utföra några timmars skrifvsysslor eller dylikt.

För oss hustrur fortsätter det för en lång stund sedan började mångsysslande arbetet och, tro mig, det blir nog inte någon tid att hvila upp sig på eller ersätta den förstörda nattron med, om allt skall medhinnas och vara undanstökadt, tills mannens ansikte dyker upp igen.

Det kommer så en dag, då hustruns i det längsta spända nerver ej längre vilja fungera efter hennes önskan, och en smula nervositet börjar göra sig gällande. Det kan rent af hända, att hon låter undfalla sig ett ord om "mycket att göra" eller dylikt. Men se, då skola vi höra på mannens kränkta uttryck: "hvad nu då — hvad är detta för kvinnohycker — börjar nu du också" o. s. v.

Den undergifna och tålmodiga hustrun ber då om ursäkt och ger sin utmärkte herre och man ett tillfälle att sätta på sig ett än själfbelåtnare ansikte — och gör honom än mindre seende än förut.

Men den, som ej förmår kufva sin bitterhet öfver mannens oförmåga att förstå, och hans gränslösa egoism, hon slungar kanske fram en eller annan beskyllning, på det sätt, som hennes sjuka nerver medgifva och då — ha vi trätan i full gång.

Kvinnan, kringgående själfva den sjuka punkten i samvaron, framdragande många små bevis på mannens orättvisa, hvilka för den själftråttfärdige och intet seende mannen verka som påfund och af honom bemötas med brutalitet — i mannens ögon är och förblir kvinnan skulden till alla dessa på dylik grund olyckligvordna äktenskap, medan han föga anar, hvilket stort ansvar han själf verkligen har däruti.

Hur skulle icke mannen, genom att då och då skänka sin hustru ett uppmuntrande ord i hennes arbete, finna hennes hjärta klappa varmt för sig! Hur skulle han icke, genom att tänka sig in uti, af hvilka tusen småsaker kvinnans lifsverk består, godt inse, huru hennes nerver kunna tröttnas och slitas ut däraf, och då, i stället för att endast fordra, äfven själf göra något för det gemensamma hemmens harmoni.

Med hvilken lust skulle icke kvinnan gå till sitt arbete, då hon visste och kände, att äfven mannen värderade det som sådant! Och huru mycket lättare för dem båda, om hon sluppe denna ständiga fruktan för, att han skall finna någon orsak att bli retad eller missnöjd. En fruktan, som snarast liknar den för ett argsint och oreflekterande djur.

Jag vill nu genom Idun, kvinnornas och hemmens tidning, fråga: är det icke tid på, att äfven för mannen startas en tidskrift eller ges ut någon enda bok om hvilka hans plikter äro gentemot hustru och hem? En tidskrift, som upplyser honom om bästa sättet att bevara sin hustrus kärlek och aktning och afhandlar sådana sidor af hans lif, som han själf alltför litet eller icke alls beaktar.

Finnes det i vårt stora land icke några behjärtade kvinnor, som kunna sätta sig i spetsen för ett dylikt företag?

Eller skola vi be vår Idun upplåta en liten plats, hvori vi kunna få uttala våra önskningsar, huru vi för att blifva lyckliga och nöjda vilja ha våra män i våra hem?

Det vore säkerligen stora skördar att vinna för våra hem och därmed äfven för hela samhället.

AGE.

PRINS EUGEN och professor **OSCAR BJÖRCK** öppnade måndagen den 4 februari i Konstföreningens lokal en utställning af sina senaste arbeten. Som de båda artisterna ej önska sina dukar reproducerade förrän någon vecka efter utställningens början, kunna vi först i ett följande nummer bjuda afbildningar därför.

KÖP Svart Siden.

Begär profver franko af våra garanteradt solida sidentyger från 90 öre till kr. 13 pr mtr.

Specialité: Sista nyheter af brud-, sällskaps- och promenadtoiletter, äfven i kulört och hvitt.

Sändes tull- och portofritt direkt till privata.

Schweizer & Co, Luzern S 6, (Schweiz).

Sidentygs-Export. — Kungl. Hoflev.

"Il faut être discret . . ."

"BROR OCH SYSTER" hette en skiss af Ivar Spertling i Idun för i fjol. I följande lilla bit af samma känsliga hand röjes fortfarande förf:s vakna blick för "das ewig weibliche".

EN AF MIN SYSTEMERS väninnor har gift sig för en månad sedan. Hennes idealiske äkta man är löjtnant, det var inklinationsparti och ingen förmögenhet å någondera sidan. De bo helt förtjusande fyra och en half trappor upp på en mycket ny gata i en mycket ny stadsdel — att de bo där, så långt från Strandvägen . . . har sin orsak i ofvanstående förhållanden.

Här om dagen skulle min syster på visit dit. Af en olycklig slump kom jag att följa henne, och vid porten mötte vi själfva den nygifta unga frun, som utan krus tog oss båda med upp i sin helgedom. Så nu har jag tämligen väl reda på hvad som till en nygift våning erfordras; bara allt står på sin plats tycker man, att det är helt naturligt att det och det finnes, men skulle jag räkna upp allt, så skulle hvarje ungar i likhet med mig blekna och frysa. Vi voro ända ute i det näpnaste lilla kök med den mest modernt praktiska attiralj, som grundligt förevisades, så att jag för min del fick den uppfattningen, att man nästan inte behöfde lägga någon mat i kastrullerna, det blef allt möjligt godt ändå . . .

Emellertid passerade vi in igen genom tamburen. En dörr stod halföppen.

— Se där har ni ju ett rum till, utropade min syster förvånad.

— Ja, det hör egentligen ej till oss, det är min äldsta syster Marikas rum. Ser ni, hon bor hos oss i vinter, eftersom mamma har flyttat till bror Erik på landet. Hon är på sin bank förstas och kommer hem till middagen. Här skall ni få se! — Och så fick äfven jag se den för mig obekanta fröken Marikas jungfrubur, enkel, men smakfull, fast det anspråkslösaste och minsta rummet i våningen.

— Men är det inte litet svårt ändå . . . började min syster tvekan.

— Att Marika bor här? Ånej, ser du, hon är verkligen mycket discrète, strax efter middagen (som hon för resten många gånger är snäll och äter på en hushållsskola under förövändning att hon inte har tid komma hem), så brukar hon draga sig tillbaka i sitt rum och låtsar sig ha så mycket för banken att skriva och räkna. — Den kära Marika! Du vet att hon har hjälpt oss alla syskon fram i världen, så nog ser jag gärna, att hon deltar i min lycka. Hon har till och med en gång försakat ett eget hem med den hon tyckte om, därför att det ej i så fall fanns ringaste utsikt till hur vi, mamma och småsyskonen, skulle kunna lefva . . . Våningen passade oss också så bra,

FÖR ÖMTÄLIG HY!

M. ZADIG'S PATENT GRÄDD-TVÅL

MILD OCH BEHAGLIG.

ETT VINTERSTYCKE. AF DANIEL FALLSTRÖM.

VINTERMÅNEN mellan trädens
ormlikt vridna svarta grenar
lyser gul som en gång sädens
mogna ax på åkerns renar.

Kysst af kölden allting sofver,
bäckens bälte isblått flammor,
där i granskogens alkover
det har spänts kring frusna stammar.

Här vi möte stämt i natten,
här där ugglans liksång klagar,
och som svepning hvita vatten
breda sig kring döda hagar.

Här farväl hvarann vi säga,
här åt skilda håll vi vandra —
vi som drömde att få äga
jord och himmel i hvarandra.

Minns du vårens guldvißsmarker,
spegladt moln i vikens vatten,
minns du fågelsång i parker,
svepta som i flor af natten?

Minns du, hur med vågens dyning
kärleksorden smälte samman,
tills en rosig morgongryning
tände öfver bädden flamman?

Minns du, hur i bladens kupa
som rubiner daggen glödde,
när i dina ögon djupa
lifvets lycka tårar födde?

Tårar, ja! — liksom en aning
om hur sprödt är kärleksväsen —
brister lätt som pärlans daning
för en morgonbris bland gräsen.

Som en fjärril, fälld af frosten,
dog vår kärlek ung om hösten,
när i skogen lyste rosten
och hvar fågel miste rösten.

Kall och svept nu hvilat jorden,
men ur grafven skall den stiga:
vårens storm ger väckarorden —
våra döda hjärtan tiga.

och Marikas bidrag till hushållet är också afsevärdt, och hon har ju ej några egentliga pretentioner, utan delar våra intressen. (Den unga frun försökte se mycket förståndig ut under den långa utläggningen af saken.)

— Nej, kom nu, utropade hon muntert, så skola vi pröfva pianot en smula. Det var Marikas klenod i det gamla hemmet, och sen fingo vi det till lysningspresent. Axel tycker så mycket om när jag spelar om kvällarna för honom, och han ligger därborta på chäslongen, och då känna vi först hvilken rikedom det är att ha ett hem...

Och Marika? tänkte vi. Ja, hon sitter väl då inne i sitt lilla rum och är "discrète"... Och lyckans tonvägor nå henne ju också discrètement tack vare — vägen!

SPERLING HAFSTRÖM.

Burmeisterska huset i Visby.

För Idun af D:r John Kruse.

(Forts. och slut fr. föreg. nr.)

ATT PRYDA väggarna med i festoner upphängda väggdraperier var ett vanligt bruk under 1500-talet, som man t. ex. ser af träsnitten i den bekanta boken Weisskunig skildrande kejsar Maximilian I:s lif. En imitation här af voro de målade väggdraperierna, hvilka i Danmark synas hafva förekommit synnerligen ofta och äfven brukades i Sverige, såsom man ser på Gripsholm i Vasasalen, där de "antagligen på 1590-talet" utförts för hertig Karl. Dessa Gripsholmsdraperier visa dock en annan typ med betydligt längre draperiefack, en annan

sorts frans med runda uddar samt med en stor tung tofs i midten af hvart fack. Det är icke omöjligt, att draperierna i detta rum af Burmeisterska huset äro något äldre än de på Gripsholm. Deras mera gotiska typ tyder därpå, likaså färgen med dess förkärlek för gråblått tyder på ålderdomlig tradition, visar på 1500-talets smak. (Se hos Mejborg kristallmönstret i gråblått på Tjele och spiseldekorationen på Rygaard med gråblå blad, båda från början af 1500-talet.)

Vi lämna nu nedre våningen och stiga upp för en enkel trätappa, hvars väggar äro dekorerade nedtill med ett draperimotiv, upptill med ett växtornament i samma art som det vi sist sågo, men, hvad det senare beträffar, i andra färger: gult och rödt, utfördt i anslutning till några plankor, som general Björnin fann vid sina rumsteringar i huset och öfverlämnat till Gottlands Fornsal.

Vi öppna en gammal låg dörr och befinna oss nu i husets ståtligaste och sedan gammalt mest frejdade rum, öfre våningens stora sal med fönster åt tre håll: Donnersplats, Strandgatan samt den lilla trädgårdstjappan vid husets innersida. (Se ill. sid. 70!)

Den väldiga salen frapperar genom sin i förhållande till storleken ringa höjd, de låga breda fönstren, praktkaminen, bjälktaket samt framförallt den rika måleriska utsmyckningen, som täcker väggar och tak fullkomligt.

Väggarnas breda middelstycke upptages af en präktig fortlöpande fris, bildad af ett i öfvervägande gröna och gula toner (liksom på de samtida vägg-väfnaderna, "skogstapeterna") hållet löfverk af fikonlöfartade former, hvilket böjer sig i stora dekorativa svängningar ungefär som de drifna bladornamenten på tidens silfverfat och kannor. I löfverket framskynta här och där manliga jägare till fots eller häst, klädda i tidens pittoreska dräkt med höga konformiga, vidbrättade hattar, stora, styfva, hvita kragar eller med mjuka spetsdukar kring halsen och krås kring händerna. De jaga med sina långa spjut allehanda djur: hjortar med greniga horn, lejon, björnar, räfvar, vildsvin, hvilka hetsas af hundar, under det hornen ljuda, hundarna tjuta och ropan skalla. Öfverallt lysa i löfverket frukter och blommor i merendels röda färger, och på grenar och blad gunga vackra fåglar: papegojor, påfåglar, kråka, skata och ett par turturdufvor, som kärligt kyssas. På några ställen vindar sig löfverket kring ovala rundlar, hvari böljande haf, fyllda af segelskepp, framställas, tvifvelsutan en anspeling på Burmeisters stånd. Vid en af dessa rundlar står i löfverket en ung man med guldblondt hår, som i ena handen håller sin hatt och med den andra för en lång tub till ögat,

DETALJ UR STORA ÖFRE SALENS VÄGGFRIS EFTER KOPIA AF KARL ROMIN (I NATIONALMUSEUM).

Olycksfalls-försäkrings-
Grun dadt 1888. Stockholm. **bolaget**

BORE

Specialitet: försäkring af enskilda personer, bästa anordningar; högsta antal försäkrade.

1600-TALSMATRONA BJUDANDE ETT FAT MED SVINHUFVUD. DÖRRMÅLNING I BRUNRÖDT I STORA SALEN, ÖFRE VÅNINGEN.

medan han lutar sig fram för att betrakta seglarne, som gånga på böljande haf. Själva ingångsdörren är präktigt målad i brunröd camaien i två fält. Det undre fylles af en fruktklunga. Det öfre visar en duktig 1600-talsmatrona, som bjuder ett fat med svinhufvud, refbensspjäll och rofvor; den intressanta bilden, som general Björnin lyckades upptäcka under senare öfvermåling, liknar i verkan med sin brunröda helton, de kraftiga konturerna och de hvita dagrarne ett gammalt klärobskyrträsnitt, sådana Dürer, Burgkmair och andra 1500-tals-konstnärer visste framställa så mästertligt.

På väggen borta vid ingångsdörren har målaren gifvit luft åt den germanska böjelse för grofkornig humor, som ofta på ett uppfriskande sätt dref sitt spel i gamla tiders byggnadsverk. En liten brunhårig apa presenterar sig i en icke vidare decent ställning, klädd i hvit pipkrage och rödhvit topphufva och framräckande med höger tass ett högt glas med öl. I en vrå skall förut, berättar C. J. Bergman, ha funnits "den fula och lyckligtvis i skuggan obemärkta bilden af en gumma som blottat en bakre del af sin lekamen och värmer den vid en flammande stockeld", en bild som "vid en nödvändig befunnen reparation måst uppoffras".

DETALJ UR STORA ÖFRE SALENS VÄGGFRIS. EFTER KOPIA AF KARL ROMIN (I NATIONAL-MUSEUM.)

Men liksom man i Conrad Meyers berömda bild af en rik och from tysk borgares matsal anno 1645 (bladet kallas "Die Tischzucht") ser väggarna upptill prydda af målade scener ur bibeln, så finner man i Hans Burmeisters sal bevis på husbondens religiösa sinne i den ofvanför den breda, gladtvärldsliga jaktfrisen, längst upp vid väggens kant an-

bragta raden af målningar med motiv ur gamla testamentet. Under hvarje målning står ett bibelspråk på tyska i guld på svart botten för att angifva framställningens ämne. Vi se här scener ur Abrahams, Jakobs, Josefs, Moses', Tobias' lif m. m. Utförandet kan ej i konstnärligt afseende mäta sig med jaktfrisen, som utmärker sig för en så magnifik ornamental och dekorativ hållning. De bibliska målningarna, hållna i företrädesvis rödt och blått och möjligen afsedda äfven de att i färgverkan imitera väfda tapeter, äro mycket handtverksmässigt utförda. De påminna om de bekanta allmogemålningarna på linne och utmärka sig liksom dessa för en ofta kostlig naivitet.

En egendomlig motsats till det varma och rika färgspelet på väggpanelens öfverdel, som är målad i olja, bildar en nederst längs golvet löpande, i färg mycket kall rad af enkla fasetterade rutor utförda grått i grått och i limfärg, hvilken upptäcktes under restaureringen, sedan en senare ditsatt, jämt brunstruken panel, som bättre harmonierade med väggens öfverdel, borttagits. Denna geometriska fasettlist i blågrått, som både i färg och teknik så afsticker mot oljemålningarna på panelens öfverdel, torde med säkerhet kunna antagas vara äldre än dessa och kan möjligen stamma från 1500-talet. Af en panelplanka som undersökts har man funnit, att under öfverdelens oljemålning framträder en tydligt blågrå ton, spår af en tidigare målning, hvårs mönster man tyvärr ej kunnat urskilja. Sannolikt har denna stora sal i begynnelsen varit dekorerad med geometriska motiv från golf till tak i en enda blågrå ton, och det enda som nu återstår af denna tidigare dekorerad är fasettfrisen nedtill, som Burmeister låtit vara, när han anbringade oljemålningarna, och som nu är ett af de starkaste stöden för antagandet om husets höga ålder.

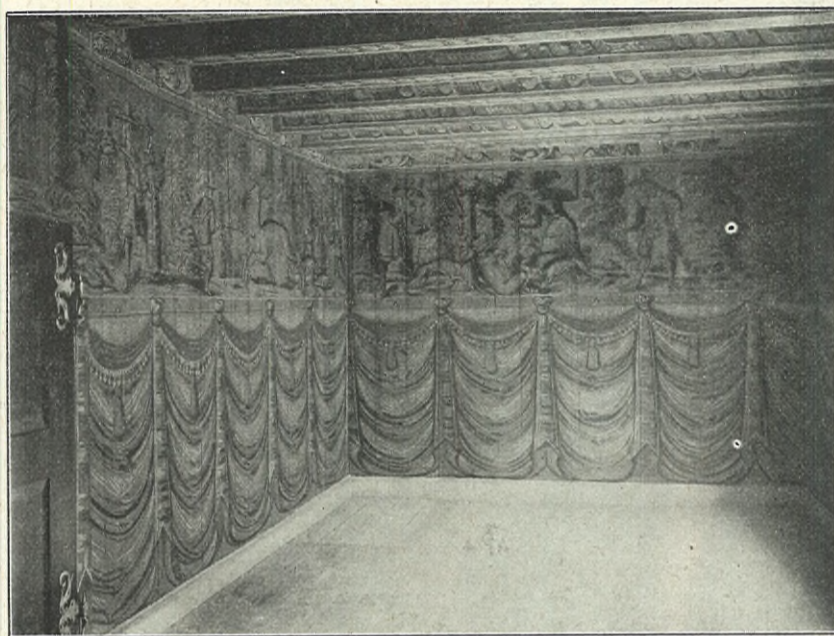
Ursprungligen hade denna sal blott fönster på två sidor, ej mot söder, gafvelväggen mot Donnersplats. Det har man funnit däraf att en knäböjande figur under ena fönstret blott existerar till sin nedersta del, medan fortsättningen finnes på en panelplanka, som förrrat sig till en annan plats i rummet. Sätter man upp denna "felande länk" på sin plats, ser man att något fönster på denna sida ej kunnat finnas, utan att målningarna täckt södra väggen helt och hållet. Denna omständighet visar äfven hän på de äldre tider, då man kände sig tryggare i sitt hus, om det hade ett och annat sträfft fönsterlöst parti att vända ut mot den onda, fientliga världen.

Salens tak är äfven öfversålladt af målningar: ornament, fruktmotiv, figurframställningar af religiös eller symbolisk innebörd, såsom

Kristus och de fyra evangelisterna, adelsman, borgare och bonde med respektiva fruar, Lyckans gudinna och mycket annat, hvaribland två änglafigurer, som hålla mellan sig en duk, på hvilken står "Ano 1661".

Sandstenkaminen med Burmeisters och fru Karins initialer och vapensköldar samt daterad 1662 och likaledes rikt målad är pompöst dekorativ i sin våldsamma barockörnering. På sidorna stå två undersåtsiga martialiska krigargestalter med sköldar och hjälmar, "stindögda bussar med vågformiga, utåt sirligt kammade knävelbårar", som Bergman så målande beskriver dem.

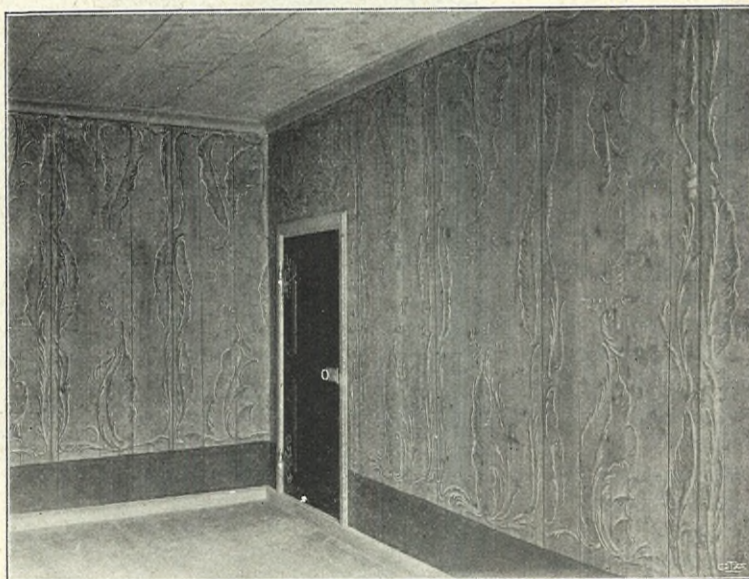
Bredvid denna öppna praktkamin, som var "mest til Lyst", ser man en bred kalkvägg, innanför hvilken skorstenen till hela husets

NORDÖSTRA RUMMET I ÖFRE VÅNINGEN. VÄGGDEKORATION I GRÅTT I GRÅTT FRÅN 1600-TALET.

värmekälla, den stora bakugnen i bottenvåningen, gick. När Burmeister eldade i sin bakugn, blef äfven denna vägg uppe i festsalen varm, och man förstår meningen med den humoristiska inskrift, som salens färgkonstnär anbringat på denna kalkvägg, hvilken han bemödat sig om att i görligaste måtto dölja genom sina påstrukna målningar: "Gleich ist arm, Hellt Er Doch warm".

Från denna stora sal träda vi in i ett mindre, ganska smalt gemak med ett fönster åt Strandgatan samt med bjälktak. Äfven här möta oss på väggarna jaktscener från 1600-talets midt, tydligen utförda af samma hand,

ROKOKORUMMET I ÖFRE VÅNINGEN.

LUZERN

Förnäm vistelseort under sommaren. ratis. 8
G:D HOTEL NATIONAL.
Härligaste läge vid Vierwaldstättersjön. Rum från 4 kr. III. prospekt

GRUPPBILD FRÅN STYRELSESAMMANTRÄDET VID SVENSKA ALLMÄNNA EXPORTFÖRENINGENS 20 ÅRS JUBILEUM. J. JANSSON FOTO.

Sittande kring bordet från höger till vänster: Exportföreningens verkställande direktör J. Hammar, excellensen E. B. Trolle, hedersordförande h. k. h. kronprinsen, ordförande frih. Carl C:son Bonde, brukspatron H. Göranson och doktor G. de Laval. Längs efter väggen från vänster till höger: konsul A. Starck, konsul J. Ekman, skeppsredare D. Broström, ingenjör A. E. Jacobi, ingenjör T. Berg, bankir M. Geber, disponent A. E. Enhörning, generalkonsul A. Johnson, kammarherre T. Nordenfelt, generalkonsul Rettig och konsul A. Swartling.

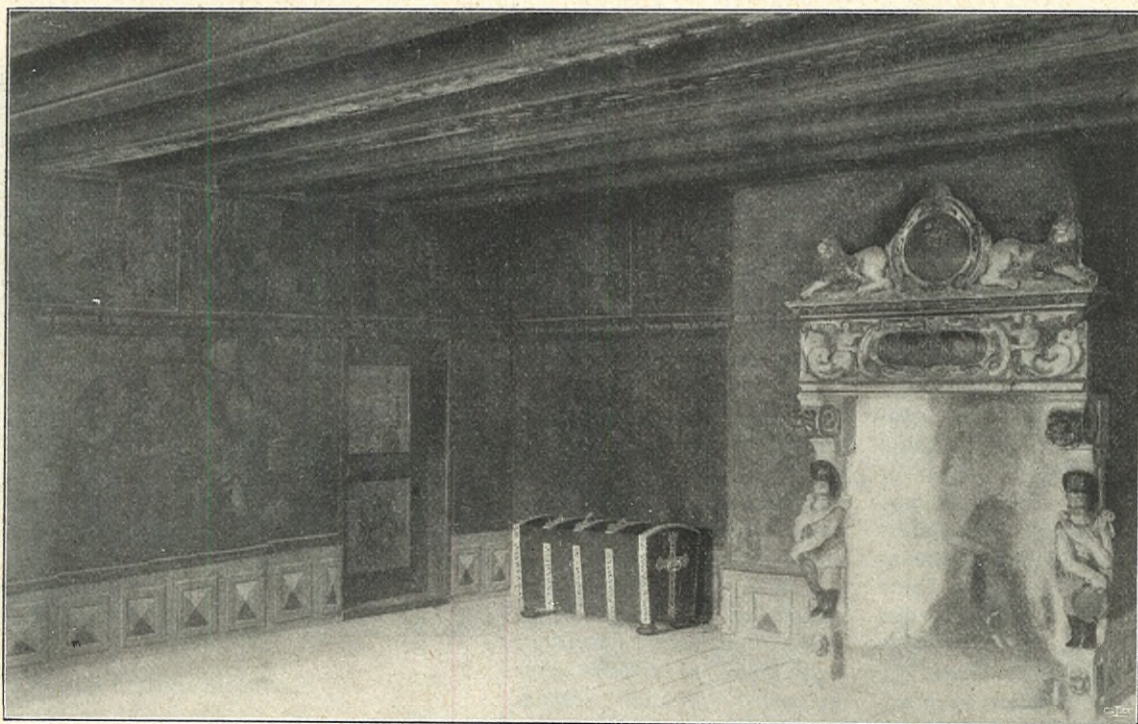
som målat salens färgrika scener ur jägarlivet, men här är det hela måladt grått i grått, och jägarne och djuren äro ej inställda i ett stort, ornamentalt behandladt löfverk, utan stå fritt i förgrunden mot en fond af stora, kulissartadt uppställda löfträd. Vildsvin och hjortar jagas med spjut af 1600-tals-kavaljerer, medan väggens nederdel upptages af ett tydligen samtidigt måladt draperi, likaledes utfördt grått i grått och af en mera tung och pompös karaktär än det enklare och sannolikt äldre draperiet i bottenvåningens lilla rum, hvars frans med gotisk typ här går igen.

På väggen invid det sannolikt äfven här något upphuggna fönstret har målaren upprepat eller smått varierat ett par kvickheter från stora salen. Men liksom därstädes Kristus

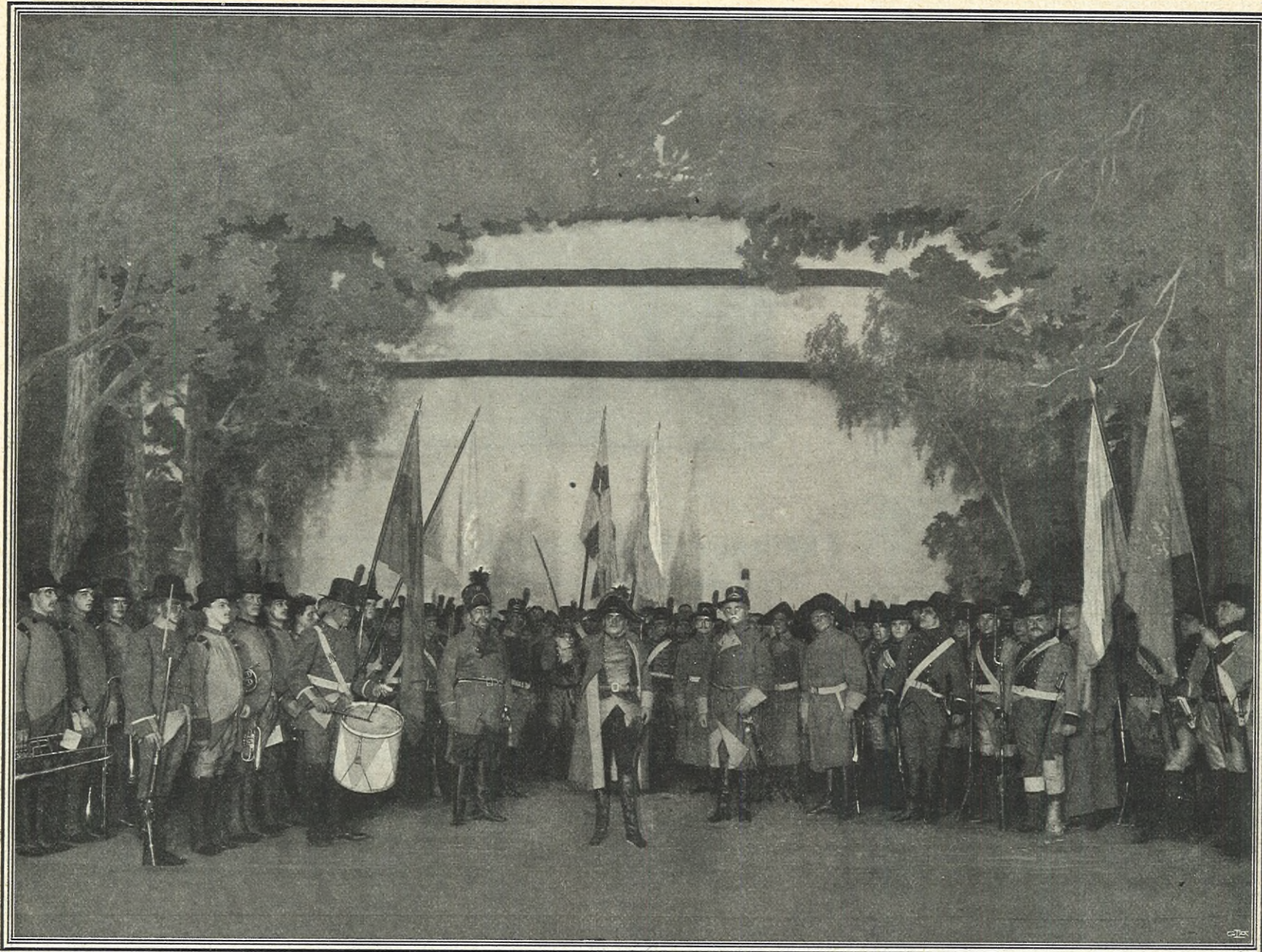
och de fyra evangelisterna sutto samman med jaktfröjder, allegorier och vråarnes lustigheter, så finner man äfven i detta rum en plats lämnad åt allvarliga religiösa tankar midt under

skämt och uppsluppenhet. Öfver dörren till nästa rum synes nämligen en likaledes grått i grått målad halffigur af en allvarlig Kristus, som, klädd i en draperad kostym, välsignande upplyfter högra handen med två fingrar uppåtsträckta och i den vänstra håller äpplet.

Under den välsignande Kristusfiguren träda vi in i nästa lilla smala rum, som till vår stora öfverraskning befinnes vara utsmyckadt underrokotiden. Den hela väggen täckande lodräta panelen är helt bemålad med limfärg. Nedtill längs golfvet löper en rätt bred svart kant, från hvilken smala svarta streck stiga upp på bestämda afstånd och indela väggytan i rektangulära fält, hvilka fyllas af ett originellt och ståtligt rokokoorname i rödviolett och hvitt. Öfver ingångsdörren är målad en stork med

BURMEISTERSKA Huset: STORA SALEN I ÖFRE VÅNINGEN.

FÄNRIK STÅLS SÄGNER PÅ ÖSTERMÄLMSTEATERN. DÖBELN VID JUUTAS.

Atelier Jäger foto. De sex förgrundsfigurerna, räknadt från vänster till höger: trumslagare Nord (hr Brunman), major von Konow (hr Holm), general von Döbeln (hr Hagman), major Eek (hr Hacksell), kapten von Kothen (hr Rothgardt), furir Stål (hr Nelson).

ena benet upplyft, öfver dörren midt emot en liten fågel. Det lilla nätta, rätt mörka rummet har förmodligen varit sängkammare på 1700-talet.

Från rokokorummet fortsätta vi in i nästa gemak, hvilket är det öfre i den förut omnämnda byggnaden inåt gården. Väggarnas nederdel är här ornerad med en draperimålning i samma stil som i det lilla rummet nedanför, men i en annan färg: rött och gult med hvita isättningar. Å väggarnas öfverdel saknas däremot hvarje spår af ornamental eller figural utsmyckning. Äfven här finnes bjälktak, och bjälkarne äro ytterst enkelt dekorerade, strukna i en rödbrun ton med smala, raka, gula ränder.

Praktfull är däremot sandstenskaminen. Denna har hitförts från det s. k. "Gamla residenset" och visar på sidorna två romerska krigare, uppbärande utskjutande barockkapitäl med änglahufvuden samt öfverstycke med en kartusch i rik barockstil med fruktklungor och kerubhufvud samt med dateringen "Anno 1647", flankerad af den förste svenske landshöfdingen på Gottland friherre Åke Hansson Ulfsparres och hans frus Margareta Kyles initialer och vapensköldar, hvilka sistnämnda återkomma förenade i en

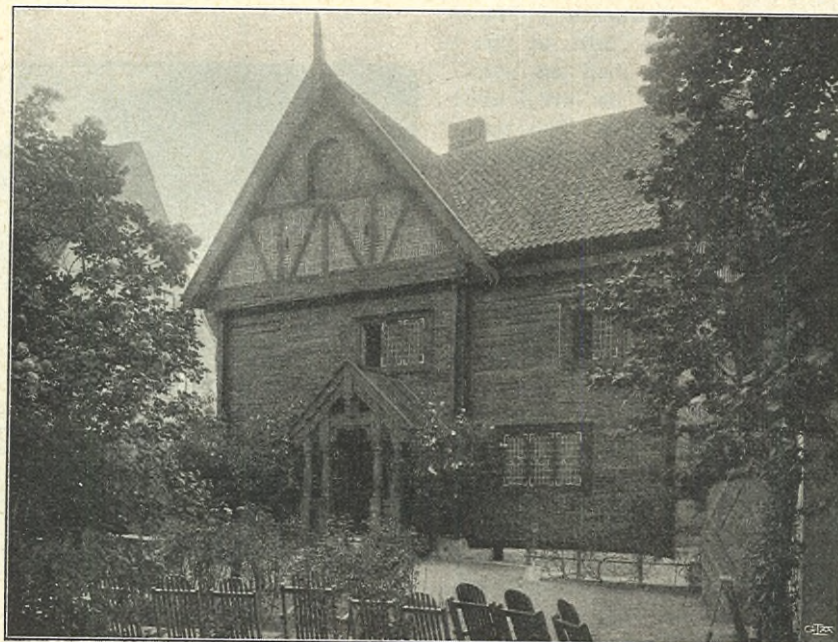
rik barock-kartusch, som bildar kaminens krön.

Stiga vi så till sist uppför trappan till den höga vinden, finna vi där vindskupans hiss-inrättning med bjälkverk och rep återställd i sitt gamla skick, en intressant och märkvärdig anordning.

Vi ha nu vandrat genom hela huset, och

benen bära oss åter nedför trappans steg till bottenvåningen, där vi passera genom tidningsrummet och en nyuppförd förstuga af trä i en något tung stil och komma ut i en trädgård, där rosorna dofta, en ung orsabjörk skiner med sin hvita stam och sina mjuka, gröna löfhängen och små serveringsbord utöfva sin lockelse på hungrande och förstande turister. I en liten

källare dekorerad i 1500-talets stil i en uthusbyggnad finner man en hel restaurant, där man t. o. m. kan intaga sin middag, och snart sitta vi, betjänade af en näpen Hebe, vid ett af borden i den lilla trädgården, njuta en förfriskning och se på de glupska sparfvarne, på rosorna och grönskan, på det gamla brunröda Burmeisterska huset med sin vackra korsvirkesgavel och, icke minst, på det lilla pittoreska svart-hvita korsvirkeshuset, som flyttats hit från S:t Hansgatan och nu sticker upp sitt spetsiga tegeltak mellan trädens kronor, liksom nyfiket seende öfver mot sin store granne, det Burmeisterska huset, som torde vara ungefär jämnårigt med sin nykomne kamrat. En mera idyllisk hviloplats för det lustiga gamla korsvirkeshuset på dess ålderdom kan svårligen tänkas.

BURMEISTERSKA Huset ÅT TRÄDGÅRDEN.

Undertecknad, som jag
 och Gunnar Hornqvist,
 även dessamma smärta
 alla enspråk för en god
 billeg och dragg takt. och
 hällt.

Lageborg Lethelius
 af Lilla Hjälpsålen och
 Rådgivare för kommitteer

Sveriges allmänna exportförening jubilerar.

ETT BETYDELSEFULLT JUBILEUM, mer betydelsefullt än de flesta, har i dessa dagar firats, då Sveriges allmänna exportförening högtidligt den tjugonde årsdagen af sin tillvaro. Det gagn fosterlandet måste dra af en förening, som har till syfte att främja export af landets produkter, ligger i öppen dag. I ett land, som likt Sverige intill de senaste decennierna till stor del försunmat sina möjligheter på världsmarknaden, är naturligtvis en skickligt ledd, initiativkraftig förening sådan som Exportföreningen mer än annars välbehöflig och gagnarik.

Föreningen har nu efter en tjuguarig tillvaro bakom sig en mångsidig verksamhet. Genom deltagande i utställningar, genom utsändande af stipendiater och genom initiativtagande till viktiga kommittéarbeten har sålunda föreningen, för att blott nämna några exempel, sökt gagna de fosterländska näringarna.

Föreningens verkställande direktör, hr John Hammar, kunde också i sitt vid styrelsesammanträdet hållna tal vittna om hvad hvar och en kan bekräfta, att föreningens tillvaro sammanfaller med ett betydande uppsving för den svenska exporten, ett faktum, som återigen uppmuntrar föreningen att gripa sig an med de nya uppgifter, som vänta den. Att föreningen så väl kunnat fylla sitt värf har till stor del berott på att den haft lyckan att äga en energisk och sakkunnig ledning. Så har föreningen sedan den stiftades i kronprinsen haft en intresserad hedersordförande, i friherre Carl C:son Bonde en nitisk ordförande och i direktör J. Hammar en kompetent och samvetsgrann ledare af de löpande göromålen.

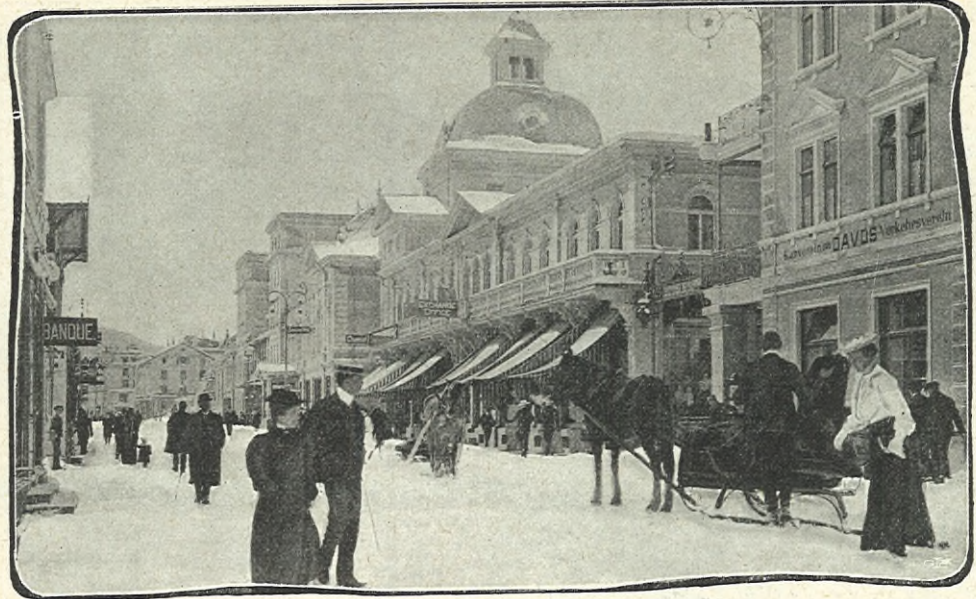
Jubileumhögtidligheterna inleddes med ett styrelsesammanträde i föreningens lokal, Vasagatan 6, under kronprinsens presidium och avslutades med en bankett i Cityklubbens lokal å Rosenbad. Det är från ofvannämnda styrelsesammanträde vi i dag äro i tillfälle att meddela här återgifna fotografi.

S. de C. bygger eget barnhem.

FÖRENINGEN S. de C. eller Soeurs de Charité, som under sin trettioåriga existens utträttat ett erkännansvärdt arbete i barmhärtighetens tjänst genom att skaffa vård åt fattiga och sjuka barn i hufvudstaden, står nu i begrepp att för sitt barnsjukhem bygga en egen lokal. En tomt i Stadshagen har föreningen genom stadsfullmäktige erhållit. Och såsom grundplåt för byggnadsföretaget har den sin under årens lopp hopsparade byggnadsfond. Men då denna icke kan ensam bestrida de utgifter, som äro förenade med en nybyggnad, vänder sig föreningen till allmänheten med en bön om dess verksamma hjälp för att skaffa de små sjuklingarna tak öfver hufvudet.

I första hand finnes tillfälle att understödja företaget genom att uppmuntra den basar, som äger rum feltisdagen den 12 och onsdagen den 13 februari å Grand Restaurant National, Regeringsgatan 72. Då man genom denna basar alltså icke blott afser att såsom vanligt skaffa medel till de årliga utgifterna, utan äfven hoppas att öka byggnadsfonden, vill föreningen uppmana till en särskild liflig anslutning till densamma. Festens namn blir "En sommardröm för länge sedan", och därmed är antydt, att de nu pågående lifliga förberedelserna afse att trola fram för basarbesökandena en tafla af drömlig sommarprakt. Särskilda sparbössor för byggnadsfonden komma att ge festbesökandena tillfälle att efter råd och lägenhet bidraga till S. de C:s eget barnsjukhem.

"MOSTER EMMA", den välkända auktoriteten inom väfnadskonstens område, har nu till glädje för alla intresserade utgivit ett femte häfte af sin väfbok. Häftet, som innehåller nya lättväfda mönster till mattor, gardiner, klädnings- och möbiltyger jämte beskrifning af tillvägagångssättet, behöfver väl knappast någon annan rekommendation än "Moster Emmas" namn på titelbladet.

* UTANFÖR KURHAUS I DAVOS.

I fjällsnö och "Alpenglüh'n"

Några små vinterbref från Davos.

II. Lifvet på gatan.

DE FÖRSTA dagarne efter ankomsten till Davos gör man klokt uti att hålla sig tämligen stilla och i ro, då man på grund af det ringare lufttrycket i högfjällen lätt öfverskattar sina krafter. Medelbarometerståndet är nämligen här blott 630 mm. (mot 760 mm. i Sverige). Man får inskränka sig att från sitt — öppna — fönster eller sin balkong betrakta gatans rörliga lif samt färgskiftningarna på de midt öfver dalen liggande alperna.

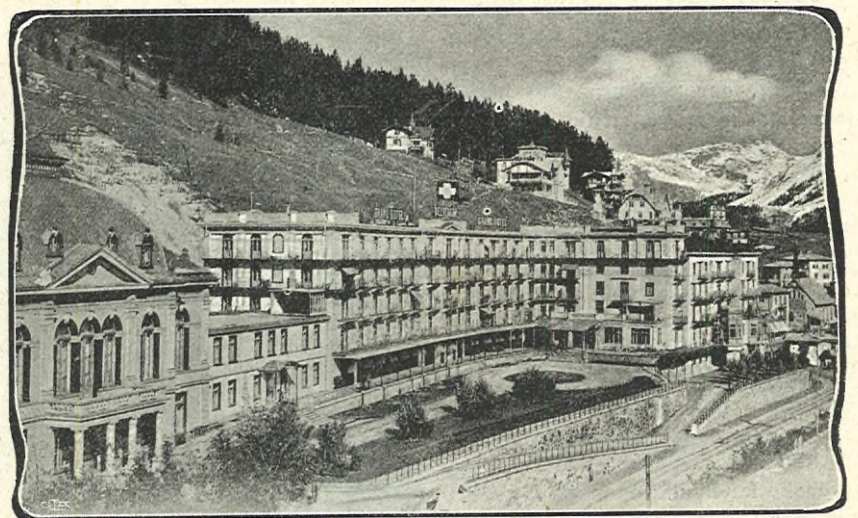
Redan vid järnvägsstationen mötes man eljes af den brusande lifshvirveln. Massor af resande skola af tåget, beskäftiga portierer rekommendera sina hotell och sina tjänster och utanför stationen väntar en mängd hotell- och sanatorieomnibusar. Det är vinter, bjällerklang och piskmällar, och de stora slädarne glida lätt öfver det mjuka snötäcket.

I sakta mak göra vi en dag en tur genom staden. Den gamla landsvägen genom dalen är hufvudgatan, som sammanbinder de bägge orterna Dorf och Platz. Undantagandes affärskvarteren i Platz äro husen byggda ganska fritt från hvarandra, de flesta liggande på nordsidan af dalen med den skogklädda bergsslutningen till bakgrund och med fasaden i allmänhet mot söder. Bergen äro här upp till trädgränsen klädda med gran- och lärkträd, resten af deras kala, skarpa kanter är vintertiden höljd i snö.

Butikerna i Platz kunna fullt ut jämföras med en storstads, för att i alla afseenden söka uppfylla de naturligt nog ganska stora fordringar, som rika och förnäma främlingar under en lång tids kuruppehåll ställa på dem. Utom stora välförsedda butiker i alla branscher finnas här "Kurhaus" med teater- och konsertsalong, restaurations- och samlingslokaler samt ett "kurkapell" på 40 man. Flera olika nationsbibliotek äro upprättade, en större tysk klubb

finnes m. m. Bland byggnader här uppmärksammar man äfven mer än andra ett stort hotellkomplex, "Grand Hotel Belvédère", medelpunkten för det engelska sport- och turistlifvet i Davos.

Hvad som dock mest kanhända fångar den resandes intresse är det brokiga lifvet på gatan, där gående och åkande af snart sagdt alla nationer i världen röra sig om hvarandra i ett behagligt virrvarr. Där se vi en grupp engelsmän i sina klädsamma, praktiska sportdräkter; — kälkar och skidor, som de använt på en utflykt, dra de bakom sig. Där går sydländingen, mörk i hudfärgen och lifligt gestikulerande. Där en grupp tyskar, det kan man genast se eller rättare höra, — blott få människor här i världen prata så högljudt och utfordrande. Ryssen känns äfven lätt igen på sitt allvarliga ansikte och sin stora kroppshydd, det förra inbäddadt i ett stort helskägg, den senare — trots den värmande solen — i en myckenhet pälsverk. Och in ibland dessa grupper rör sig en hel del folk af mera obestämbar nationalitet — holländare, nordbor, schweizare. De mest fantastiska klädedräkter passera på samma gång revy för vårt öga — från den lätta sommarkostymen till den för den starkaste kyla beräknade vinterhabiten och alla nyanser mellan dessa ytterligheter; eller hvad sägs t. ex. om följande "promenaddräkt för herrar": hvit halmhatt, kort grå automobilpäls (d. v. s. med skinnet utåt), knäbyxor, ljusgula riddamasker, slutande nedtill i stora snöampuscher, och därtill blå snöglasögon!

GRAND HÔTEL BELVEDÈRE, DAVOS.

Ej mindre pittoreskt o. brokigtärlifvet bland de åkande. Slädarne äro utstyrda i de mest prunkande färger liksom hästarne äro pyntade med bjällror, fjäderbuskar och grannlåter i oändlighet, men det klädsamma slädnät, som så ofta brukas hemma i Sverige, lyses här alldeles med sin frånvaro, eget nog.

GATULIF I DAVOS

Ett mera enkelt och blygsamt afbrott bland denna ståtliga skara åkande göra landtbornas små omålade drögar, samt den stora omnibusens slitna färger och 4 dragare, som i sakta lunk skrida gatan nedåt. Så ett tu tre hör man ett skrik och skrån, som fortplantar sig och ekar bland husknutarne, det är "Fluelaposten", som i galopp rusar gatan upp för och bringar posten till det mången gång otillgängliga Fluelapasset. Den består af fyra små gulmålade enspännare, bakpå den första står en kusk, de två nästa rusa i väg utan

byggare, som samlats till en utflykt i det vackra solskenet. I spetsen en utklädd förridare och därefter kan man räkna ända till ett 30-tal slädar, fyllda med glada människor. En hel del äro kostymerade och hästarne äro pyntade med pappersblommor. Mången gång äro äfven några musikanter värfvade och instuckna i tåget för att med sina melodier ge glädjen högre lyftning. Bäst man står försjunken i åskådandet af det hela, bryter en känd melodi från barndomen fram, ett vemod bemäktigar sig tankarne, och för en stund breder hemlängtan sina vingar öfver sinnet.

sådan och på den sista står postmästaren själf, som med hojt, skrån och pisksmällar — i det senare excellera alla härvarande körsvenner — raskar på det hela.

En och annan söndag får man äfven se ett lustigt slädparti. Det är ortens ungdomliga in-

Köp Vänersborgs Balskor!

Bästa svenska fabrikat!

Lätta! Eleganta! Hållbara!

Hvarje sula stämplad med vidstående fabriksmärke. Tillverkas som specialitet efter Wienermetod af

Aktiebolaget A. F. Carlssons Skofabrik, Vänersborg.

Försäljas i minut hos de flesta skohandlande i riket.

larne hveno omkring; man tog gärna fel och kastade på polisen, som naturligtvis blef högeligen förnärmad, men icke aktiv.

Dock äro olägenheterna af ett snöfall i Rom både stora och kännbara. Det är ett obeskrifligt gatföre, och som "il, municipio" inte är förberedd på dylika "scherzo" af väder och vind, så blir snön till största delen lämnad åt sitt öde. Vårt renhållningsverk hemma ville ropa ack och ve, om det såge, hur det går till i den eviga staden efter ett snöfall! Blott i de största gatorna blir det arbetadt — med dammborstmaskiner!

Men man kan ju säga; naturen hjälper sig själf, och så också här, ty rätt länge varar det inte, förän allt går upp i tö.

S. St.

Syndabocken.

Berättelse af August Strindberg.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

FISKALEN TJÄRNE var en lång, smal person med för litet hufvud; som en orm skapad syntes han kunna gå genom hål bara han fick in hufvet. När han reste sig från stolen för att sträcka sig öfver bordet att ta en tändsticka, såg det ut som om han kröp genom luften, då hans långa arm trädde fram mellan glas och buteljer utan att slå ikull något, men fruktan för taklampan kom honom därvid att vrida på hufvet så att ansiktet låg på ryggen. Eljes ansågs han vara en vacker karl, och han hade framgång hos damerna, ehuru han aldrig skröt med det eller ens låtsades om det och detta af flere skäl. Lik en verklig Don Juan fann han intet märkvärdigt i saken, visste knappt om det, och när man brydde honom, skämdes han såsom inför en svaghet. Men det fanns något i hans öde, som infört disharmoni

VI KUNNA icke längre här uppe i Norden anse oss ha monopol på hvad vi anspråksfullt kalla "nordisk vinter". Köldböljan har detta år 1907 buktat sig ända ned till De sju kullarnes stad, med det resultat att den plötsligt fann sig draperad i ett tumstjockt snölager. En i Rom boende landsman-

BORE PÅ FORUM ROMANUM.

inna har sändt oss ett par fotografier som visa Rom i

DEN EVIGA STADEN i snö hör till de mer sällsynta skådespelen; sex år är det sedan sista gången Bore förirrade sig hit ned i hvit mantel.

Efter en längre tids härligt solskensväder blef det en plötslig förändring, och så hände det, att en morgon man vaknar är det så förunderligt stilla och tyst och en märkvärdig hvit dager tränger in genom fönsterluckorna. Ute var allt hvitt, verkligen snö! Flere tum hög låg den så mjuk och porös öfver tak, terrasser och trädgårdar.

Luften så grå och tung; snöflockarne falla så tätt och sakta med riktig nordisk högtid-

vinterskrud — ett, som man ser, präktigt, men högst främmande och ovant skådespel. Enligt hvad hon förtäljer oss i sin bifogade korrespondens, var emellertid denna Bores korta visit icke oblandadt välkommen.

lighet. Vackert var att se apelsinerna glöda i sina varma färger under de snötyngda grenarne, och de mörkröda kameliorna garnerade med päls och de stora solfjäderpalmerna dignande under sin ovana börda.

Ett fint hvitt täcke låg öfver Forum och Monte Palatino och rundade mjukt af alla kanter och hörn på de gamla öde murarnes fantastiska gestalter.

Storartad verkade S:t Petersplatsen, där snön hopat sig i massor, och där det unga Italien roade sig af hjärtans lust med det här så sällsynta nöjet snöbollskastning. Hvad de hade roligt, de vackra, svartögda barnen! Snöbol-

FORUM ROMANUM I SNÖSKRUD.

SNÖBOLLSRULLNING PÅ S:T PETERSPLATSEN.

Amerikanska, lätta o. eleganta

DAME SNOW-BOOTS

hög modell, yllefodrade.

Vintertid och i regnväder lika oombärliga som den tunna skon är för baltoiletten.

Ytterst välsittande, starka och varma.

Pris Kr. 11: 50.

Vid rekvisition torde sko- eller galoschnummer angifvas.

**Silvanders, Skoafdelningen,
Göteborg.**

i hans lif. Libotz, som lade märke till allting, hade observerat, att Tjärne aldrig talte om fruntimmer, och när skilsmässor eller oregelbundenheter vidrördes, teg han demonstrativt. Han var son till en känd afliden rådman i staden, som upplöst sitt äktenskap, men han var så lik en bekant officer, att han ofta af okända tillfrågades helt oskyldigt, om han icke var en . . . krona. Detta trassel hade icke blifvit klart för Tjärne förrän han exercerade beväring, och de grymma kamraterna kallade honom med kompanichefens namn. Då först förstod han; och därmed jordade han sin mors minne för alltid, utan att anklaga eller döma dock. Det bästa arvet, en obetviflad börd, saknade han, och han betraktade sig tidigt som föräldralös. De, som kände hans sår, aktade sig att röra vid det, men främmande oinvigda skulle alltid peta på det. När han tidigt upptäckt, att man fick vara tämligen i fred för människor, om man lät dem vara i fred, så undvek han all frestelse att vara närgången, eller föra intima samtal i sällskap. I tjänsten däremot, och mellan fyra ögon, skrädde han icke, ehuru väl han äfven där var räddhågad, då erfarenheten lärt honom, huru demoniskt man stundom ledes in på falska spår. Han angaf därför aldrig, utan "siktade" en misstänkt, lämnande åt domaren att låta i hemlighet rannsaka, innan an gifvelse skedde. Men han hörde gärna, och när någon frispråkare fanns i sällskapet, satt han med öppen mun, spetsade öron och tyckte anteckna. Uppmuntrade talaren att fortsätta mest genom sina enstaka bifallsstötter: Si där! och sådant, eller genom att kasta en stänkfråga in i hopen, men af den art att hans nyfikenhet förblef dold. Det lät som om han intresserade sig för allt och alla, under det han själf upphört vara.

Askanius mottog sin fiskal som en adept, den där kommit att höra visdomens ord.

— Har du ätit kväll, ja; sitt då ner och drick ett glas med oss, det är en vacker vårkväll och kräftorna ha gått upp i ån, snart skall jag bjuda herrarna på kalas, emellertid . . .

Fiskalen slog emellan med: Har de verkligen? — Satsen brydde han sig icke om att fullborda, ty han visste den skulle bli klippt.

Advokaten bestod ett artig: Nej, käss . . . under det han tänkte på sin bror och den borger han måste ikläda sig.

Askanius kände emellertid denna torra hos åhörarna, och han hade i kväll ett behof att göra sig. väcka beundran och intresse. Han började därför med sitt gamla glansnummer, huruledes han sjöng för kejsar Napoleon i Versailles, och han inledde som vanligt med en skildring af vattenkastarna, som kostade trettio-tu-sen frank hvar dag de spelade. Han beskref dem så noga, som om åhörarna hörde dem beskrivas för första gången, och det egendomliga i situationen var, att både advokaten och fiskalen varit i Versailles och sett underverken, men de hade aldrig vågat bekänna detta för Askanius, ty han skulle icke ha trott

dem, eller ansett dem som tjuvar, hvilka ville beröfva honom hans uteslutande tillhörighet.

De båda medbrottslingarna växlade några blickar då och då, hvar på Libotz försjönk i kalkyler öfver borgenssumman, men hvar gång han såg ner, rycktes han upp af Askanius, som påkallade uppmärksamheten med ett danskt: är ni med? Då visade Libotz sitt ansikte igen, men ögonen voro inåtvända, ty han räknade i hufvet.

Emellertid hade Askanius i afton trasslat in sig i fontänerna, märkte att det skäggade sig i minnet och försjönk i en själfdiskussion om hvilken fontän som var den största:

— Ge mig si, sa' jag Diana, jag menar inte Diana — här trummade han sig på pannan — hvad heter han nu igen?

Libotz, som trodde det var en direkt fråga, spratt ur sin frånvaro och svarade:

— Neptun är den största.

— Nej, inte Neptun, inte . . .

Här glömde sig fiskalen totalt och högg in:

— Jo, det är Neptun, ja har ju sett den själf.

Detta var alltför orimligt, så att Askanius tog det som ett slags skämt, och gick vidare:

— Sir ni, mina herrar, sådana fontäner får man endast se maken till i Sankt Petersburg, har herrarna varit i Sankt Petersburg? Nej! Ja, si det . . . eller i Schönbrunn? Inte det! Aj, aj, aj, det är det allra största man kan någonsin i hela sitt lif få se. Men Versailles borde hvarje människa se, innan han dör, herrarna skulle slå sig lösa en gång, drick lite mindre punsch, samla, spar, gnid, säg: jag vill bli snål, jag nekar mig det nödvändigaste, men jag måste se Versailles, innan jag dör, ni skall få låna Bædecker af mig, jag har två stycken, en på franska, en på tyska, resan kostar 200 frank, det är 150 kronor . . .

— Säg 140; afbröt fiskalen, som icke kunde motstå högmotsandan längre . . .

— Får jag lof! Får jag lof — att tala till punkt —

— Var så god, var så god!

— Emellertid, vi sjöng för kejsarinnan, mina herrar, och kan ni tänka er, hon var klädd, dagen till ära, i blått och gult, det var ju artigt . . .

Och så kom kejsarn! Askanius hade visserligen alltför sin ungdom hyst ett obeskrifligt förakt för Sfinxen, Badinguet och allt hvad han kallades, men efter den dagen han sjungit för fransmännen kejsare, hade denne blifvit som förvandlad. Det var ett geni, den största politiker som lefvat, och som härförare kunde han fullt jämföras med den Store.

Källarmästarn saknade resonans i afton och han kunde inte komma opp, därför ringde han efter champagne.

Hans offer voro svettiga och förkrossade af all denna storhet, som låg bolstertung öfver dem. Och Libotz, som icke ville göra någon ledsen, sökte dyrka opp stämningen igen; men att tala om något annat eller någon annan hade varit att döda Askanius. Därför återknöt han med en skenbart oskyldig fråga:

— Hvilken stämna sjöng då källarmästarn?

Askanius låtsades leta i minnet, vände i munnen en lögn som en tugga, hvar på han slutligen svarade, diplomatiskt, lagom sårande, och därmed afspisande alla vidare närgångna frågor:

— Mina herrar, i en väl samsjungen kvartett för mansröster finns endast en stämna, en för alla, alla för en . . . Och den som har det minsta begrepp om sångens svåra konst, borde veta, att alla stämmor äro lika makt-påliggande, de må heta första och andra tenor, första eller andra bas.

Detta var nu för elementärt, och sättet att lämna åhörarna i okunnighet om att han bara sjöng andra tenor, retade fiskalen, som var gammal kvartettsångare. Champagnen hade nyss

gifvit geist, och som han icke hade lust instrueras vidare, så upplyste Tjärne helt i förbigående, att han varit första tenor i student-sången.

Här uppstod en fasans tystnad, hvar under Askanius kämpade med sitt bättre jag, sin stolthet, sin rättskänsla. Skulle han upptaga ett så farligt stridsäpple, då vore han förlorad, ty Libotz såg ut som vore han beredd att skrida in för studentsången? Nej, han böjde undan, utan att vika, gick omkring utan att snafva.

— Mina herrar, hviskade han, det gifves två slags sång, liksom det gifves flere slags vin, cigarrer, maträtter, kaffe, likörer, icke sant? Nåväl, vi ha konstsång, och vi ha natursång, är ni med? Jag för min del håller på konsten, och det gör nog hvarje musikaliskt bildad person, han må tillhöra hvilken samhällsklass som helst, för öfrigt. Därför, och som ett värdigt svar på den något obefogade anmärkning, som fiskal Tjärne tillät sig nyss, ber jag att få höja detta glas för — konsten!

— Bravo! skrek fiskalen, som var aldeles för lat och njutningslysten för att vilja spilla krafter på ett gräl, och därför drack han med nöje den gamle natursångarens skål för konsten, som ju alltid inbragte honom ett fullt glas.

Libotz hade farit öfver ansiktet med flata handen för att torka bort ett skratt, och när han märkte, att Askanius numera hvarken hörde eller såg, vände han sig till Tjärne:

— Han är rolig i alla fall, sade han högt.

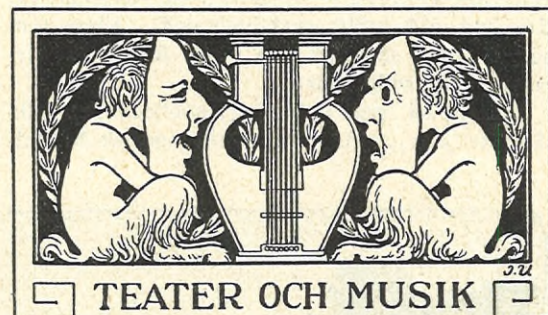
Klockan var nu inemot tolf.

— Tala om något trefligt! sade Askanius, icke för att få höra något, utan för att få hvila sig. Och han satte sig i posityr, som om han väntade ut deras snack med tålmod och undergifvenhet; under tiden lekte han med sina egna tankar och läste öfver hvad han skulle säga sedan.

Tjärne, som kände taktiken, vände sig nu direkt till Libotz och började tala om Paris, fick svar och nya bidrag.

Nu skulle en vanlig människa i Askanius' ställe ha uttryckt sin förvåning öfver, att de herrarna också varit i Paris, och med en släng af själfhumor ha räddat sig med ett leende åt sin narraktighet nyss; men Askanius var ingen vanlig människa, ty med sina goda egenskaper ägde han den största subjektivitet, härsklustnad och egenkärlek.

(Forts.)

TEATER OCH MUSIK

KUNGL. TEATERN. Sistlidne måndag började dr Briesemeister sitt gästspel å denna scen som Loge i "Rhenguldet". Den utmärkte konstnären är välbekant för Stockholms operaälskande publik sedan sitt föregående gästspel härstädes, och att han nu blir i tillfälle stärka sina vunna sympatier som framstående Wagnersångare — därom äro vi förvissade.

VASATEATERNS lyckade tric att ge en repris af Feydeus fars "Fernands giftermål" visar sina välsignelsebringande resultat i afton efter afton fylld salong och publikens animerade stämning. Direktör Ranft går själf i elden, samme bon garçon som förr, harmlöst rolig antingen han uppträder i kamkofta, svarta sidenbyxor eller Bouzins slitna paltor. Hr Victor Lundbergs kuplettskrifvande notarie är praktfullt komisk, och ackompanjemang till hela denna sprittande fars utföres ledigt och piggt af fruarna Castegren, Winnerstrand och Lindlöf samt hrr Arehn och Winnerstrand.

Teatern torde ej på länge behöfva göra programväxling.

E. H—n.

Lagermans flytande putspomada B O N A M I.

ÖSTERMALMSTEATERN. Fänrik Ståls sägner, ingen-ting mindre, ha hrr John Wigforss och Herman Ring kallat sitt nya folkskådespel, som f. n. uppföres på Östermalmsteatern, och det ansluter sig också nära till Runebergs klassiska skildring af finska kriget med påminnelser då och då från Starbäcks "Skarp-skyttens ungdomsminnen". Det är naturligt, att förebilden blir misshandlad vid en sådan scenisk bearbetning, men vi ta en sådan misshandlad med största ro, när, som så ofta sker, andra litteraturens mästerverk omvandlas exempelvis till operatexter. Det är därför icke skäl att särskildt uppröras öfver den något godtyckliga stymplingen af Runebergs diktcykel, helst bearbetningen onekligen är fyndigt gjord och författarne lyckats rycka in i skådespelet så dramatiska scener som den odödliga striden vid Virta bro, Sandels nästan lika odödliga frukost och Döbelns ankomst till slagfältet vid Juutas. Vi inse heller icke, hvarför ej dessa "bilder från finska kriget", det mest patetiska och storslagna af alla patetiska och storslagna skeden i Sveriges och Finlands gemensamma historia, skulle äga berättigande såsom folkskådespel. Lyckas stycket likväl ej att vinna den stadgade popularitet, som andra sådana åtnjuta, så ligger felet nog mindre i någon indignation öfver tillgreppet från Runeberg än i svagheten hos den dramatiska handlingen. De personer, som skulle företråda densamma: den "tappra Eeks" två fagra döttrar — hvilka föröfrigt togo en förvånande aktiv del i kriget — deras beskyddare fänrik von Bluhme och styckets ryske bof major Tatoff med den fula uppsynen, lyckades ej heller fånga publikens intresse så som de oförfalskade Fänrik Stålsfigurerna. Och af dessa togo nog de två generalerna Sandels och Döbeln priset, liksom deras framställare resp. hrr Oscar Ekelund och Justus Hagman med största bravur deklamerade sina Runebergverser. Stycket spelades med verkligt dödsförakt, krigets åskor rullade öfver scenen, och hela salongen var full af krutrök.

Från konsertsalen.

Den Moderna Ungerska tondiktningen hittar sällan väg hit upp, hvarför det blef en angenäm öfverraskning, då Konsertföreningen inledde sin tredje orkesterkonsert med en symfoni, D-moll, af ungern Ernst v. Dohnányi.

Komponisten, född i Pressburg 1877, har trots sin ungdom hunnit med en rätt omfattande produktion, i hvilken ingår ett antal kammarmusikverk, en konsert för violoncell samt åtskilliga pianokompositioner. Hans nu uppförda symfoni utmärker sig i främsta rummet för en lika effektiv som en grundlig musikteoretisk lärdom vittnande orkesterbehandling. Med ett klangsinne, som öppnats och skärpts af puztans karaktäristiska ljudfenomen, byfesternas czardas-rytmer och folkvisans lidelsefulla melodik, bygger han i sina moti- v i en orkesterarkitektur af stundom originell, alltid lysande hållning.

Den stormfyllda första satsen gjorde det svagaste intrycket, ty trots alla skickligt anbragta effekter märktes där en viss inre tomhet; men andra satsen med det synnerligen vackra klarinettpartiet i folkton, vidare scherzo, som delvis företedde karaktären af en vild spökenas steeple chase, och avslutningen med de sinn- rikt framvällande variationerna, som utmynnade i en ståtlig fuga, förlånade symfonien en medryckande helhetsverkan. — Skönhetsintryckens stegring fullfördes på ett lyckligt sätt genom Max Bruchs violinkonsert nr 1 i G-moll, där lady Wilma Hallé utförde violinpartiet med all den nobla känsla och tekniska glans, som stå denna violinens drottning till buds. Också råkade publiken i entusiasm, då allegro energico-satsens sista stråkdrag sprakat genom lokalen. Luften, länge laddad af bifallsåskor, hade endast väntat på denna springande gnista från ladyns instrument, för att utlösa sina vibrationer. Man applåderade ursinnigt, och orkestern stämde i med touche för den celebra artisten.

Som slutnummer gafs balettmusik och uvertyr ur operan Ali Baba af Cherubini, en musik af grace och skälmeri, hvilken, liksom programmet i öfrigt, ypperligt utfördes af Konsertföreningens orkester. —

Fru Mally Högbergs romansafon hade samlat ett godt hus, och den sympatiska sängerskan visade sig äga goda förutsättningar att på det lika tacksamma som kräfvande konstområde hon valt kunna bli en förmåga af verklig betydelse.

Hennes rena, kraftiga sopran har visserligen ännu ej i alla lägen nått den utbildning, som kräves för att åstadkomma en mönstergill romansång, och dikternas själslif får icke alltid det exakta uttrycket i hennes fördrag. Emellertid är hon på god väg mot en fördjupad tolkning, därom vittnade särskildt det intima och varma sätt, hvarpå Cornelius "Brautlieder" sjöngos.

Lif- och Kjolhållaren

"HIDALLA"

är den bästa hål- laren i sitt slag, ty använder man den- samma, skilja lif och kjol sig icke. Finnes i svart och hvitt. Pris pr st. 1 kr.

Erhålles i **Buttericks Mönsteraffär,** A.-B. Marius Hartz, Drottninggat. 72. Stockholm.

Konsertgifvarinnan biträdde af löjtnant Erik Elf- gren, hvilken trots en annonserad indisposition lät höra sin välklingande röst i några intagande sånger af Brahms, Sjögren och Peterson-Berger.

En musikhögtid i sann mening har ett par aftnar beredts den af konserter öfveransträngda publiken genom Brüssel-kvartettens uppträdanden. Om möjligt har de fyra artisternas spel förfinats och förändrigats ännu mera, sedan de senast besökte Stockholm. Sam- spelets disciplin och de olika stämmornas individuali- sering, uppfattningens djup och känslans adel — allt är drivet till den tänkbaraste fullkomning.

Den första konserten var ägnad Schubert, som re- presenterades af sin stråkkvartett i D-moll, vidare Moz- art med en kvartett i D-dur, samt Tschaikowsky, som företrädde af en kvartett i samma tonart.

De musikaliska idéernas häfvor flödade ymnigast i Schuberts skapelse, där särskildt andantets smältande skönhet dröjde kvar i erinringen. Mozarts rokokokvartett gick förbi utan nämnvärd sensation, trots utförandets charm, men Tschaikowskys på slaviska melodier fö- tade verk fångade med ett andante cantabile, tack vare kvartettens subtila spel.

Andra konsertafonen var uteslutande ägnad Beetho- ven, och det torde vara öfverflödigt nämna, att kvar- tetten äfven då tjusade med ett spel, som helt föll inom mästerskapets sfär.

E-I.

A barn- och ungdomsbjudningar
är
POMRIL
— som är alkoholfri —
bästa läskedryck.

KÖKSALMANACK

Redigerad af **ELISABETH ÖSTMAN.**

Inneh. af Elisabeth Östmans Husmo- derskurs i Stockholm.

FORSLAG TILL MATORDNING FÖR VECKAN 10—16 FEBR. 1907.

SÖNDAG. Frukost: Smörgåsbord; tomatbiff; ägg; mjölk; kaffe eller te med sultancake. Middag: Kears- soppa; krustader med hummerstufning; stekt orre med brynt potatis och sa- lader; apelsin med blanc-manger.

MÅNDAG. Frukost: Smörgåsbord; hafregrynsgrot med mjölk; ägggröra med hackad rökt sill; kaffe eller te. Middag: Pudding af kött och ris med smördeg; blåbärs-soppa med skor- por.

TISDAG. Frukost: Smörgåsbord; hafregrynsvälling; strömmingslåda med stekt potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Fläskkotletter med pressad potatis; semlor med mjölk.

ONSDAG. Frukost: Smörgåsbord; fattiga riddare med sylt; ägg; mjölk; kaffe eller te. Middag: Boeuf à la mode med ärter och potatis; äppel- kompott med grädd.

TORSDAG. Frukost: Smörgåsbord; uppvärmd stek (rester från onsdag) med makaroner och ansjovis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Får i kål; pösmunkar à la Skogshöjd med sylt.

FREDAG. Frukost: Smörgåsbord; kalkarbonad med potatis; mjölk; kaffe eller te. Middag: Afredd buljong med stekta palsternackor; kokt torsk med senapsås och potatis.

LÖRDAG. Frukost: Smörgåsbord; hafregrynsvälling; omelett med fisk- stufning (rester från fredag); mjölk; kaffe eller te. Middag: Blodpudding

med skiradt smör och lingon; saftsoppa med skorpor.

RECEPT:

Tomatbiff (f. 6 pers.). 6 hg. ox- hare eller benfritt innanlår, 1 medelstor portug. lök, 3 stora mogna tomater, 2 msk. hvetemjöl, 1/2 msk. salt, 1/2 tsk. hvitpeppar, 4 msk. smör (80 gr.), 4 dcl. kokande vatten, 1/2 tsk. Liebigs köttextrakt.

Beredning: Köttet tvättas med en duk, doppad i hett vatten, skäres i 1 cm. tjocka skifvor, hvilka bultas på båda sidor. Löken skalas och skäres i skifvor. Tomaterna sköljas, torkas, skäres i skifvor och dessa beströs med peppar och salt och vändas i hve- temjöl. Hälften af smöret brynes i en tackjärnsanna, tomatiskivorna och lö- ken läggas och bryns väckert samt uppläggs på ett varmt serveringsfat. Biffarna kryddas, stekas i resten af smöret och en biff lägges på hvarje tomatiskiv. Vattnet och köttextraktet blandas och hålles i pannan hvarefter såsen får koka 3—4 min. En tsk. kallt smör tillsättes och såsen hålles öfver biffarna.

Apelsin med blanc-manger (f. 6 pers.). 5 apelsiner, 50 gr. strö- socker, 1 kkp. jordgubbs- eller körs- bärrsylvit, 1 hg. biskvier.

Blanc-manger: 4 dcl. tjock grädd, 1 msk. vaniljsocker, 3 blad gelatin, 2 msk. hett vatten.

Beredning: Apelsinerna skalas, skäras i skifvor och kärnorna borttagas. Många apelsinskivorna lägges i en ge- leskål, hvarfals med sockret, sylt och biskvier. Till blanc-mangern vispas grädden till hårdt skum och afsma- kas med vaniljsockret. Gelatinet sköl- jes i kallt vatten och upplöses i det varma vattnet, får afsvalna och ned- röres sedan försiktigt i gräddskummet. Blanc-mangern hålles därefter öfver apelsinerna i gelskålen och garneras sedan den stelnat med sylt och biskvier.

Pudding af kött och ris med smördeg (f. 6 pers.).

Smördeg: 3 dcl. grädd, mjöl som till en stadig deg, 1/2 vikt smör mot degen.

Ris: 1 kkp. risgrryn, kokta i 1 lit. oskummad mjölk, 1 ägg, 1 tsk. salt, 1/2 kg. stekt eller kokt kött (rester), peppar, salt, en medelstor saltgurka eller 12 syltlökar, 4 dcl. steksås eller buljong.

Beredning: Grädden vispas till hårdt skum och däri inarbetas så myc- ket hvetemjöl, att det blir en stadig deg. Degen väges och 1/2 vikt smör mot degen inkaffas som till vanlig smördeg. En vacker blockform beklä- des med degen och ett lock utskä- des. Risgrynen skällas i hett vatten, påsattes i den kokande mjölken och

De bekvämaste, billigaste och delikataste desserterna:

- Lagermans Pudding (Tomtepudding)
- Frukt-gelé (Tomte-gelé)
- Salt-kram (Tomte-kram)
- Gläce (Tomtegläce)

få under röring koka, tills de äro mjuka, då de upphållas ett kallna, hvarefter det uppvipade ägget och saltet iröres. Köttet skäres i vackra skif- vor, likaså gurkan eller syltlöken. Det nedlägges i den beklädda formen, hvar- tals med det kokta riset; mellan hvarje hvarf läggas gurk- eller lökskifvor; salt och hvitpeppar tillsätts och litet säs eller buljong påhålles. Ett lock af smördegen lägges öfver. Locket pic- kes med en gaffel eller vispsticka och penslas med vatten. Puddingen gräd- das i varm ugn omkr. 1 tim. Den serveras med steksås eller skiradt smör.

Semlor (12 st.). 1/2 lit. oskum- mad mjölk, 1 kg. hvetemjöl, 1/2 hg. pressjäst, 2 hg. smör, 1 1/2 kkp. strö- socker, 1 ägg, 20 gr. löjmandel, 5 bittermandlar.

Beredning: Mjölken ljummas och jästen utröres med 1 tsk. socker och 1 kkp. af mjölken, 750 gr. af mjölet slås i ett djupt fat och den ljumma mjöl- ken tillsättes litet i sänder, under flit- tig röring, jästen nedröres och degen arbetas till den blir smidig och blank, då den sättes att jäsa till sin dubbla storlek. Smöret och sockret röres tills det blir hvitt och inarbetas i den upp- jästa degen, jämte det vispade ägget och den skällade samt rifna mandeln. Mera mjöl tillsättes om så behöfves, och degen får åter jäsa till sin dubbla storlek. Den arbetas därefter på bak- bordet och delas i 12 delar, af hvilka bakas semlor, som läggas på väl ren- gjorda och smörda plåtar. Då semlorna äro väl uppjästa, gräddas de i god ugnsvärme och fyllas med mandelmassa, när de äro fullkomligt kalla.

Boeuf à la mode (f. 12 pers.). 3 kg. innanlår eller fransyska, 2 hg. späck, 1 1/2 msk. salt, 1/2 tsk. stött hvitpeppar, 3 msk. smör (60 gr.), 1 1/2 lit. svag buljong eller vatten, 6 krydd- pepparkorn, 2 nejlikor, 1 portug. lök,

3 morötter, 1/2 dcl. franskt vin, 1/2 dcl. konjak.

Sås: 2 msk. smör (40 gr.), 4 msk. mjöl, köttjus, 1 tsk. soja.

Till garnering: 5 stora, glase- rade portugisiska lökar.

Beredning: Köttet, som bör hafva hängt omkr. 3 dagar, bultas väl och tvättas med en duk doppad i hett vat- ten. Späcket skäres i strimlor, hvilka doppas i en blandning af peppar och salt och härmed späckas steken med en spetsig knif i tät, jämna rader. Köttet gnides in med resten af kryd- dorna. Smöret brynes i en stekgryta, steken nedlägges däri och brynes vac- kert på alla sidor, hvarefter den ko- kande vätskan spådes på. De hela kryddorna tillsätts jämte den ansade löken och morötterna, vinet och kon- jaken, och köttet får sakta steka med tätt slutet lock omkr. 3 tim. Det vändes ett par gånger under stekning- en. Köttjusen silas och skummas, smör och mjöl sammanfråsas, köttjusen påspådes litet i sänder under flitig rö- ring och såsen får koka 10 min., hvarefter den afsmakas med sojan. Ste- ken skäres i tunna skifvor, begjutes med litet af såsen och garneras med de sönderskurna morötterna och de glase- rade lökarna samt serveras med pic- kels eller pressgurka.

Pösmunkar à la Skogshöjd (f. 10 pers.). 7 dcl. gräddmjöl, 50 gr. socker, 8 bittermandlar, 2 msk. smör (40 gr.), 225—250 gr. hvetemjöl, 5—6 ägg.

Till kokning: 1 kg. flottyr. Beredning: En kastrull med rund botten smörjes med litet kallt smör. Mjölken hålles i och sockret samt den skällade och malda mandeln tillsätts. Mjölken får koka upp och det kalla smöret illägges, därefter ivispas 225—250 gr. nvetemjöl, så att den blir en stadig deg, som får koka och arbetas, tills den släpper pannan. Den upphålles i ett fat och när den är kall iröres äggen, ett i sänder.

Flottytren upphettas i en järnkastrull, en sked doppas däri och därmed tages en half msk. af massan och lägges i flottytren. Munkarna böra formas så släta som möjligt och ej mer än 4 st. kokas på en gång. De vändas med en hälslef och då munkarna ha vacker brun färg på båda sidor tagas de upp och läggas på gråpapper på varm plåt i spisen. De sockras och serveras varma med sylt.

Kalkarbonad (f. 6 pers.). 4 hg. benfritt kautött, 2 hg. svinkött, ej för magert, 1/2 msk. salt, 1/2 tsk. hvitpeppar.

Till panering: 2 ägg 1 kkp. fint stötta skorpor. Till stekning: 3 msk. smör (60 gr.), 3 dcl. buljong, kokt på senor, 1/2 tsk. Liebigs köttextrakt.

Joko! Hvad skall jag använda till min stortvätt?

Chromol-såpan

Chromol såpan är bäst!

Chromol-såpan tillverkas endast vid **A. P. Sjöbergs Fabrik** :: MALMÖ.

Beredning: Köttet tvättas med en duk, doppad i hett vatten, skäres i bitar, befrias från senor och hinnor. På dessa kokas buljong till såsen. Kö- tet drifves 2 gr. genom köttkvarn. Af färsen formas små kotletter, som hackas öfver med en knif, så att de få vacker form. De kryddas med en blandning af salt och hvitpeppar, dop- pas i de uppvipade äggen och vändas i de stötta skorpona. Smöret brynes i en tackjärnsanna, kotletterna illäggs och stekas vackert bruna på båda sidor. Buljongen blandas med köttextraktet och hålles i pannan, hvarefter så- sen får koka några minuter och hålles sedan öfver köttet. Till kotletterna serveras brynt potatis eller legymer. Som falska ben i kotletterna kan man, då de äro stekta, insätta små bitar af makaroner, hvilka omviras med litet krusadt papper.

Blodpudding (f. 6 pers.). 1/2 lit. mjölk, 12 ettöres skorpor eller 6 mandelbröd, 1/2 lit. blod, 2 msk. sirap, 3 msk. fint hackad njurtalgen eller smör, 1/2 tsk. hvitpeppar, 1 tsk. ingefära, 1—1 1/2 msk. salt, 1/2 tsk. finstött mej- raml, 1 rödlök, 1 msk. flottyr.

Till formen: 1 msk. smör (20 gr.), 2 msk. stötta skorpor.

Beredning: Skorpona eller man- delbröden upplöses väl i mjölken därpå tillsätts blodet, sirapen, njurtalgen och kryddorna. (Om så önskas nedröres sist den skalade och fint hackade lö- ken, fräst i flottytren.) Något af smeten stekes och mer kryddor tillsätts, om så önskas. En vacker blockform smör- jes väl och beströs med de stötta skor- porna, fylls till hälften med smeten och lock påsättes eller och öfverbin- des formen med ett smordt papper, hvarefter den nedsättes i kokande vat- ten och får koka 2—3 tim. Med en vispkvist provas om puddingen är fär- dig. Den uppstjäpes genast. Serveras med skiradt smör och lingon.

ANNONSER skola vara inlämnade till Expeditionen senast fredag för att kunna införas i följande veckas nummer.

LEDIGA PLATSER

Kostnadsfritt. Om Ni genom undervisning i korrespondens ämnar lära Er bokför., räkning, skrivn., svensk o. utländsk handelskorrespondens m. m., torde vi rätta på 64 sidiga riktt illustr. prospektet vara af stort intresse för Er. Begär det! Det erhålles gratis.

Lärarinneplats.

Vid Ateneum för flickor, Kungsg. 2, Stockholm, kommer från och med nästa hösttermin att anställas en ny lärarinna med klassföreständarinneskyldighet. Sökande bör hafva afgångsbetyg från Högre lärarinneseminarier eller motsvarande meriter och vara kompetent att undervisa företrädesvis i matematik, äfven på skolans högsta stadier samt fysik och kemi. Lönen är tillägg 1,550 kr. jämte pensionspremie och sjukhjälp. Närmare upplysningar meddelas af skolans föreståndare (E. Planck) eller föreständarinna (fröken H. Rusén). Ansökan, ställd till styrelsen, torde insändas före den 20 februari.

Sjuksköterske-platsen

Torsåkers socken, Gefleborgs län, kungöres ledig att tillträdas den 15 nästa april. Lön 400 kr., husrum och ved samt ersättning för sjukvård enl. taxa. Ansökan, åtföljd af betyg och rek. insändes till ordf. i kommunalnämnden, adr. Torsåker, före den 1:sta Mars. Torsåker den 16 Januari 1907. Kommunalnämnden.

FÖR svensk eller utländsk barnfröken eller för äldre barnsköterska finnes plats i officersfamilj i Ystad den 24 april. Tre barn, 7, 6, 5 år. De bästa rek. fordras. Fru Fischerström, född Adelsköld, adress Ystad.

EN anspråkslös flicka från landet, villig att deltaga vid alla i ett landthushåll förekommade arbeten, kan genast erhålla afönad plats i Skåne. Jungfru finnes. Svar till »Hedda», Iduns exp.

ÖFVERSKÖTERSKEPLATSEN vid Margarethahemmet blir ledig 15 april. Lön 420 kr., allt fritt. Ansökan med betyg och fotografi sändes före 15 febr. till Föreständarinna, Margarethahemmet, Stockholm 8.

Sjuksköterskebefattningen i Marstrand är ledig 1 mars. Lön 600 kr. för år jämte bostad. Ansökan inlämnas till Hälsovårdsnämndens ordförande, Marstrand före 15 febr.

Lärarinna

erhåller genast angenäm plats hos bruksägare på landet för att läsa upp en snäll 8-årig gosse till inträde i andra klassen. Svar med betygsafskrifter, ref., ålders och familjeuppgift, lönepret. och hälst fotografi till »Bruksägare» under adr. S. Gumæli Annonbyrå, Stockholm.

Lärarinneplatsen i kvinnlig slöjd.

Vid Ölands kvinnliga folkhögskola anställas för kursen inst. 1 maj-1 aug. en biträdande föreständarinna (lön: 450 kr. och fri bostad) samt en biträdande lärarinna (lön: 300 kr. och fri bostad). Undervisningsämnen som fördelas mellan lärarinorna af skolstyrelsen äro kvinnlig slöjd (konstväfnad, linnesömnad, mönsterritning m. m.), svenska språket, hälsolära, gymnastik och sång. Anmälningar, ställda till styrelsen för Ölands folkhögskola, insändas före den 1 nästa mars till biskop H. W. Tottie, Kalmar. SKOLSTYRELSEN.

Barnmorske-tjänsten för 5 byar i Bergs socken och hela Asarnes socken, Jämtlands län, är ledig att tillträdas den 1 inst. april. Lön och öfriga förmåner: kontant 456 kr. samt 2 kr. i förlösningsarfvoede för hvarje barnaföderska. Platsen sökes hos kommunalnämndens ordf. i Bergs socken adr. Svenstavik, före 28 nästkommande februari. Kommunalnämnden.

Correspondent.

Ogift herre eller dam erhåller förmålig fast anställning vid större bruk på landet. Kompetens fordras uti bokföring, stenografi med maskinskrifning, korrekt öfversättning till engelska och hälst äfven tyska samt verkligt god stilisering af svenska bref. Referenser, betygsafskrifter, lönepretentioner och uppgift öfver ålder och familjeförhållanden till »F. R. B.», under adr. S. Gumæli Annonbyrå, Stockholm. Diskretion utlofvad.

För yngre dam med behagligt sätt och utseende, fullt kompetent att med nödig hjälp sköta ett mindre ungarlshushåll finnes plats på landet hos medelålders läkare. Svar med fotografi och fullständiga upplysningar märkt »A. B. Våren 1907», under adress S. Gumæli Annonbyrå, Stockholm f. v. b.

GODA PLATSER för hushålls- och barnfröknar, sällskaps-, vård-, lärarinnor att söka gen. Inack-Byrån, Norrköping. Rikst. 916. »A» mot 2 porto.

Hushållerskeplatsen vid länslasarettet i Östersund är ledig att tillträdas den 1 Maj 1907. Lön 400 kr. för år räknadt jämte kost, husrum och klädtvätt. Efter tre års tjänstgöring ålders tillägg af 100 kronor. Ansökningar, ställda till Direktionen för Jämtlands läns lasarett, skola vara inkomna före den 1 instundande April och åtföljas af prästbetyg, läkarebetyg, rekommendationsbetyg från förut innehafda anställningar samt, om möjligt, fotografi. Sökande bör vara ogift eller änka utan barn. Östersund den 29 Januari 1907. E. SWANBERG, Sysselman.

Lärarinneplatser. Vid Sköfde elementarläroverk för flickor blifva tvänne lärarinneplatser lediga att tillträda med nästk. läsårs början. 1) Undervisningsämnen: Svenska (eller historia), tyska och engelska. 2) Undervisningsämnen: Geografi och räkning. Lön: lägst 1,300 kronor jämte pensionsbidrag. Kompetens: Högre lärarinneseminarium. Ansökningshandlingar (äfven läkarebetyg) ställda till Styrelsen, torde insändas till läroverkets föreständarinna till den 15 april mars.

ANSPRÅKSLOS, gladlynt och barnkär flicka, villig att biträda vid alla i familj förekommade göromål samt kunnig i enklare matlagning får den 15 april plats i kronofogdefamilj. Jungfru finnes. Umgänge ej att påräkna på grund af ortens läge i norrländsk landsbygd. Svar märkt »Villig» åtföljdt af fotografi och uppgift i löneanspråk insändes före den 1 mars till Iduns exp.

DUGLIG, snäll, bättre flicka, villig att med husmoderns hjälp sköta ett mindre, lättkött hushåll, får plats i villastad nära Stockholm. Rek. fordras. Svar, hälst med fotogr., löneanspråk m. m. till »Trefnad», Iduns exp., Stockholm.

NORRA Inack-Byrån, Malmkillnadsgr. 27, Stockholm. Förmedlar inack. Anskaffar Vårdinnor, Lärarinnor, Sällskaps-, Kontors-, Hushålls-, Barnfröknar.

Plats för sjuksköterska.

Sjukskötersketjänsten i Högsäters distrikt är till ansökan ledig. Lön kr. 600 samt vid vård af icke farsotsjuka 50 öre om dagen. Kompetensvillkoren äro desamma som för inträde i Svenska Sjuksköterskornas allm. Pensionsförening och för erhållande af statsbidrag till pensionen. Ansökningen, hvartill fogas präst- och läkarebetyg, intyg om genomgången utbildningskurs samt tjänstgöringsbetyg, insändes till Sköterskenämndens ordförande dr. Aug. Lindblom, Högsäter, före den 28 nästa februari. Platsen tillträdes den 15 nästkommande mars. Högsäter i januari 1907. Sköterskenämnden.

FÖR en anspråkslös, frisk, barnkär flicka, kunnig i sömnad och om möjligt matlagning och villig deltaga i inom hus förekommade göromål, finnes plats i godt hem. Närmare meddelar »Fru A.», Piteå.

I liten officersfamilj önskas nu instundande 24 april en van och pålitlig samt barnkär och ordentlig barnjungfru att sköta en flicka på 4 1/2 år samt en gosse på 1 1/2. Svar med betyg till Fru Uggla, Sibyllegatan 67, Stockholm.

EN villig och ordentlig flicka, som vill delvis handhafva 2 flickor på 6 och 5 år samt biträda med inomhus förefallande göromål speciellt sömnad och städning får plats den 1 mars i mindre tjänstemannafamilj, bosatt 1/2 timmes järnvägsresa från Stockholm. Tjänare finnes. Svar med löne- och andra anspråk till »L. R.», Centralpostkontoret p. r. Stockholm.

FÖR en kunnig och ordentlig hushållerska, ej öfver 40 år, finnes plats nu genast vid Vexjö hospital såsom föreständerska för dess köksafdelning. Lönen 400 kr. samt kost, möbleradt rum med lyse, ved och tvätt. Betyg, ref. och fotografi insändas till hospitalskontoret, hvarest nödiga upplysningar lämnas.

EN verkligt anspråkslös bättre flicka något kunnig i enklare matlagning, som vill åtaga sig innessysslor, såsom städning, diskning, servering och dylikt, hjälpa till med en frisk ett års flicka samt i öfrigt hvad som kan förekomma med undantag af tvätt och skurning får plats den 25 april mot fritt vivre samt någon månadslön. Beträktas som familjemedlem. Svar jämte fotografi till »Liten familj». Gefle p. r.

ANSPRÅKSLOS och frisk, villig och tilltogsan bättre flicka, önskas till pålitligt biträde åt husfrun i pensionerad, mindre ämbetsmannafamilj på landt-egendom i Blekinge. Hon skall vara något kunnig i matlag., bak, slakt o. andra i ett landthushåll förekommade sysslor, hvilka hon delvis bör kunna på egen hand ombestyrja, hafva ordningssinne samt ett vänligt och godt sätt så att hon må kunna anses såsom medlem af familjen. Svar med nödiga uppgifter, löneanspråk m. m. till »F. S. K.», Karlshamn.

BÄTTRE, anspråkslös, frisk flicka med godt sätt, barnkär, kunnig i matlagning och sömnad hälst något musikalisk, villig och ordentlig, önskas som hjälp vid hemmets skötande. Svar med foto. och lönepret. märkt »Sjöstad i Småland», Iduns exp. f. v. b.

Husföreständarinna. En i allo aktningvärd, god, intelligent och bildad kvinna, kunnig i matlagning, som har vilja och förmåga att själfständigt sköta en ånklingens hushåll och blifva i moders ställe för hans små barn, kan erhålla god och stadigvarande plats genast. Ingen gör sig besvär som ej kan presteras de bästa personliga rek. Svar under märket »Enkelt hem», Iduns exp. f. v. b.

BILDAD flicka af god familj, barnkär och anspråkslös får plats genast i prästgård i Halland. Kunnig i matlagning och sömnad. Lön 10 kr. i mån. Svar med fotografi till fru Lillieroth, Frillesås.

Bättre platssökande

i alla branscher kunna med förtroende vända sig till Praktiska Skolans Platsbyrå, Katrineholm. Brefsvar mot 2 porton.

Sjuksköterska

erhåller plats på klinik. Svar till »Klinik», Östg. Corresp. kontor, Linköping.

PLATS i familj att förestå hushållsbestyreren finnes att tillträda den 1 nästa maj. Den sökande, som bör vara omkr. 30 år, måste vara fullt kunnig i enklare och finare matlagning, bakning och syltning samt villig att, när så påfordras, hjälpa till med andra husliga göromål. Svar med ref. och löneanspråk till »Fru H. A.», Iduns exp.

Kökselev

under skicklig hushållerska & större landtegendom i Linköpingstrakten får plats i april för ett års kurs och deltagande i alla sorters köksöromål. 50 kr. till hushållerskan. Allt fritt och 25 kronors städja. Skriftligt svar med intyg om kunnighet i bakning och enklaste matlagning till Hushållerskan Skönberg, Sturegatan 48, Stockholm.

ANSPRÅKSLOS, bättre flicka, kunnig i enklare matlagning, sömnad, får genast plats på liten herrgård. Pret. samt fotografi sändes till »Godt hem», Linderås p. r.

Undervisningsvan, enkel flicka,

kunnig i vanliga skolämnen, språk och musik, får genast plats för 14 års flicka, 9 års gosse i ett enkelt hem i vacker trakt på landet i Skåne. Svar med rek. och löneanspråk till »Vänlig», Iduns exp. Stockholm f. v. b.

SJUJSKÖTERSKA. För äldre, nervsjukt fruntimmer önskas genast en pålitlig och anspråkslös vårdarinna. Reflekterande har att uppge pretentioner m. m. till »M. C. K.», Töreboda p. r.

ANSPRÅKSLOS och ordentlig flicka kunnig i enklare matlagning och bakning, som vill åtaga sig diskning, servering, mattornas tvättning och hålla köket i ordning, erhåller genast plats i liten god familj å herregård på Gottland. Svar med rek., fotografi och löneanspråk till »Herregård 1907», Iduns exp.

PLATSSÖKANDE

EN ung musikalisk flicka från godt hem, önskar till våren plats i mindre familj eller hos äldre dam som älskskap och hjälp. Är i besittning af elementarskolebildning, kunnig i sömnad och finare handarbeten, har genomgått hushållskurs samt är van att förestå hushållet. Svar till »22 år O. L. R.», Iduns exp.

Ung, praktisk flicka,

som genomgått kurs i matlagning, bakning, handarbeten, önskar plats i fin familj, hälst i större stad, att gå frun tillhanda, eller som hushållerska. Svar till »Victoria», Blackstad, Kalmar län.

BILDAD flicka från godt hem önskar plats i fin och treflig familj hälst i eller i närhet af stad, som sällskap och hjälp i hemmet. Genomgått hushållsskola, kunnig i sömnad, konstväfnad och handarbete. Svar till »Lis», Grangårde p. r.

PLATS & kontor eller som skrifbiträde sökes af en anspråkslös flicka som genomgått två-årig kurs vid Karlskoga praktiska skola. Små pret. Svar tackasamt till Sofia Planting, Övertorneå.

BÄTTRE flicka van vid renskrifning önskar plats i ämbetsmannafamilj som skrifbiträde och anses som familjemedlem eller ock som elev å kontor. Svar till »Gerda 20 år», Sjöbo p. r.

Husföreständarinneplats

i aktadt hem sökes af bildad flicka, som genomgått Fackskolan för huslig ekonomi i Uppsala. Svar till »M. 33 år», Iduns exp. f. v. b.

ENKEL och anspråkslös ung flicka önskar plats (hälst i Uppsala) som barnfröken och husmoderns hjälpreda. Kunnig i handarb. och enkel sömnad. Svar »8» år, Hvetlanda p. r.

EN ung finska från godt hem söker plats att vårda små barn. Kunnig i sömnad och handarbeten. Svar till »S. V. B.», Iduns exp.

SLÖJDLÄRARINNA som med goda betyg genomgått Lundinska kursen, klädsömnadskurs, och Handarb. V:rs lärarinnekurs önskar plats. Svar till I. Norén, Vadstena.

2 unga, bättre flickor

önska sig någon treflig plats vid utställningen i Lund i sommar. Svar tackasamt till »Blekingeflickor», Ronneby p. r.

UNG, musikalisk flicka af god familj, som genomgått H. Lundins och Handarb. vänners lärarinnekurser, önskar lärarinneplats eller annan passande sysselsättning. Svar märkt »Lis», Iduns exp.

UNG flicka, som genomgått 8-klassigt läroverk, önskar plats på kontor eller i familj som lärarinna för minderåriga. Lön önskvärd. Betyg och fotografi erhålles om svar sändes till »Anna 19 år», Karlskrona.

LÄRARINNA musik- och undervisningsvan önskar plats hälst i närheten af Stockholm. Goda betyg och ref. Svar till »E. 27», Iduns exp.

ANSPRÅKSLOS flicka önskar plats i bättre familj, är kunnig uti hushållsgöromål. Vid lön fästes mindre afseende, fastmer ett vänligt bemötande. Svar märkt »E. A.», Nyköping p. r.

SOM sällskap och hjälp åt äldre dam söker stadg flicka plats. Svar inom 14 dagar emotes tackasamt under adr. »M. K. H.», Kristianstad p. r.

BILDAD flicka önskar plats som hjälp och sällskap i familj på landet eller landsortsstad. Van vid husliga göromål, konstväfnad samt finare handarb. Äfven villig deltaga i skrifgöromål där sådant förekommer. Svar »Frisk familjemedlem», Kungsör p. r.

BILDAD huslig flicka söker plats. Vål kunnig i matl., bakning, sömnad, handarbete m. m. Ordentlig, gladlynt. Svar »Idog», Iduns exp. f. v. b.

BÄTTRE flicka, kunnig i matlagning, bakning, syltning, handarbeten och sömnad söker plats. Vackra betyg, finfina ref. Svar till »Familjemedlem», Åled p. r.

NORRLÄNDSKA önskar plats i treflig familj, som hjälp åt frun, nu eller den 1 april. Är kunnig i enklare matlagning och linnesömnad. Svar emotes tackasamt till »Familjemedlem», Långele p. r.

17-ÅRIG FLICKA, som genomgått 7-kl. läroverk, intresserad af sjukvård, men för ung att vinna inträde vid lasarett, söker plats mot fritt vivre hos läkare eller vid sjukhem, där tillfälle att lära sjukvård gifves. Äfven i familj som hjälp åt sjukling eller som barnfröken. Något kunnig i sömnad. Svar till »1907», Iduns exp. f. v. b.

Ex. sjuksköterska,

bildad, önskar vårda sjuklig dam eller herre. Små pret. Goda ref. Svar till »Sällskap och vård», Iduns exp.

EN 26 års anspråkslös flicka önskar att mot fritt vivre komma i bättre familj på landet några månader. Är kunnig i enkel matlagning, bakning o. något sömnad. Svar till »Flitig», Karlstad p. r.

KVINNLIG GYMNASIÖ önskar plats i familj, för att meddela sjuk- och friskgymnastik samt massage eller att medfölja som sällskap åt äldre dam på resor. Svar till »Gymnast», Halmstad p. r.

BÄTTRE flicka önskar till våren eller 1 april plats i familj som sällskap och hjälp. Är van vid alla inom ett hem förefallande göromål. Har genomgått Karlskoga pr. skola. Är äfven musikalisk. Svar till »Familjemedlem», Hellberga.

FLICKA som genomgått Göteborgs Handlässkola önskar plats på kontor eller i affär hälst tapisseri. Svar till »Tacksamt», Iduns exp. f. v. b.

PLATS önskas af en ung flicka i familj som sällskap och hjälp. Svar till »Handarbetsvan», Iduns exp. f. v. b.

Principaler!

Vid behof af väl rekommenderade biträden och annan personal, så tillskrif Praktiska Skolans Platsbyrå, Katrineholm. Brefsvar mot 2 porton.

Inackordering

i bildadt hem på landet omedelbart invid Göteborg — 15 minuters väg till allmänt läroverk — kan erhållas för en sju till nioårig frisk, värlartad gosse, som kamrat åt ende son. Ansvar som för eget barn utlofvad. Svar till »Mödersvård», Iduns exp.

På egendom eller prästgård

i mellersta Sverige, där rationell hönsoch trädgårdsskötsel drivres, önskar 20-årig flicka god inackordering i hemmet samt att deltaga såsom elev i ofvannämnda sysselsättningar. Svar till »E. E. 20 år», Örebro p. r.

Pensionat för unga flickor

Villa Réve d'or — Lausanne. Sorgfältig uppfo tran. Familjelif. Mod. inr. Trädgård. Utmarkt läge. Bästa ref. M:mes Pfäuger.

Alingsås.

Inackordering samt öfning i främmande språk. Adr. Fru Mathilde Hüttling, née Gaudard, Souvenir, Alingsås.

I synnerligen naturskön trakt i Småland finnes för nervösa eller lindrigt sinnessjuka herrar tillfälle till god inackordering med omsorgsfull och öm omvårdnad. Närmare underättelser samt referenser genom korrespondens med »C. E.», Smålands-Posten. Växjö.

UNG flicka önskar komma i troende bättre hem på landet under sommar-månaderna för att lära matlagning. Svar med pris till »21 år Lissy», Arvika.

Pensionat

finnes att öfvertaga af dugligt, ensamt fruntimmer med anledning af ägarinnans sjuklighet. Ytterst billiga villkor. Härligaste läge å skogrik och naturskön egendom. Svar till »Väst-kusten», Grohed.

GOD inackordering önskas af en ung flicka i treflig familj, där undervisning i hushållet kan erhållas. Hälst i närheten af stad eller större samhälle. Pris pr månad. Ref. önskas. Svar till »Bildadt hem», Iduns exp. f. v. b.

K nfirmat onsdervisning.

Flickor mottagas till inackordering o. konfirmationsundervisning från 15 juni till 11 aug. i Botnaryds prästgård. Naturskönt läge, skog och sjö. Hj. T. Uggla, kyrkoherde, adr. Botnaryd.